

Vědomost

ZPRAVODAJ SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU V PRAZE

ČÍSLO 62 • PROSINEC 2022

Stárkovský pár Monika Eretová a David Blaha

▲ Beseda 9. 9. 2020 – Zveme na hody, které vzápětí zrušil covid

▲ Beseda 12. 10. 2022 – T. Sláma 60
▼ Beseda 8. 9. 2021

Vážení a milí krůžkaři,

vítám vás tímto u čísla Vědomosti, která vychází po výrazně delší době, než jsme očekávali.

V úvodním slově pro poslední Vědomost, která vyšla v červnu 2020, jsem psal „*V době psaní tohoto textu to zatím vypadá tak, že akce plánované na konec roku (2020) proběhnou bez problémů, i když nyní nelze říci, jestli se nebudeme muset opět přizpůsobovat nějaké omezující situaci.*“

Ukázalo se, že jsme v hodnocení situace a v očekávání budoucího vývoje byli velmi optimističtí. Nejen, že se nekonala velká většina plánovaných akcí ve druhé polovině roku 2020, nekonaly se téměř žádné akce ani v celém roce 2021 a na počátku roku 2022 (kdy bylo dokonce na několik týdnů uzavřeno i Divadlo Gong). To mě velmi mrzelo i z toho hlediska, že se naši členové nemohli účastnit různých akcí a pravidelně si „dobjít energii“ při setkávání se s přáteli při muzice, písničkách, tanci a dobrém víně.

Některé besedy se povedlo uspořádat, dokonce se (po zrušených hodech v roce 2020) chasa snažila uspořádat hody v roce 2021, které jsme byli kvůli pozitivním nálezům nuceni zrušit jen několik dnů před konáním, kdy už byly přípravy téměř dokončené. I kvůli této situaci se pak hody konaly velmi netradičně v květnu 2022, kdy si to stárkové zkusili do třetice. Tentokrát to již vyšlo, účast byla hojná a zábava se vydařila.

Osobně беру tuto událost jako nový počátek, od kterého se již můžeme opět vrátit do stavu, jaký byl před covidem a který doufám bude opět normálním, tedy že nebudou žádná omezení. Budeme se tak jako dříve moci volně setkávat nejen při našich tradičních akcích – na besedách, Moravském plese či koštu vína – ale také při různých folklórních slavnostech a festivalech konaných v Praze či na Moravě.

V době psaní tohoto textu výbor rozvažuje, jakým způsobem uspořádat Moravský ples v roce 2023. Ten bude bohužel zřejmě ovlivněn nejen určitými stále přetrvávajícími covidovými opatřeními, ale zejména velkým nárůstem (nejen) cen energií. To klade velké nároky na finance a organizaci, ale rádi bychom ples uspořádali. Nejde jen o to, že bychom tím dali najevo, že covidové časy jsou skutečně za námi, ale zejména bychom potěšili všechny členy Krůžku a příznivce moravského folkloru, o kterých víme, že jich v Praze není málo.

Na závěr přeji všem vše nejlepší do nového roku 2023.

PETR SMETANA

Vážení krůžkaři
a i další čtenáři této Vědomosti

Dlouho jsem přemýšlel o tom, zda vůbec něco za redakci psát. Jak vidíte, nakonec mě ta potřeba podělit se o to, jak Vědomost číslo 62 vznikala, dohnala.

Žádné z čísel Vědomosti, na kterých jsem se podílel (a že je to docela dost roků, tedy i čísel), nevznikalo lehce. Shánění – až se nebojím použít termínu vymáhání příspěvků a fotografií pod tlakem času zbývajícím do termínu dodání materiálu grafickému studiu je zcela jistě rutinou, kterou si prochází všichni, kteří podobná periodika tvoří. Tato Vědomost má však svá specifika. Oproti dosavadním zvyklostem vznikla až na třetí, možná čtvrtý pokus. Tím prvním byl vánoční termín roku 2020, případně jaro 2021 – redakce sebrala i sama napsala řadu příspěvků – covid byl proti. Opakující se situace v roce 2021 násobená logickým argumentem výboru, že není jak Vědomost dostat k lidem (ne zanedbatelná část Vědomosti č. 61 je dosud skladem). Třetí pokus vydat tuto v říjnu 2022 ztroskotal na příspěvcích – nikdo s výjimkou Zdeňky Houskové a vedoucího mužského sboru Jožky Šenka nic neposlal. Při urgencích vznesených na říjnové besedě bylo nejčastějším argumentem „nemám čas“, ale také: „už jsem psal/psala v roce 2020,21 a zatím nic, tak

proč bych“. Právě k tomuto se musím vyjádřit. Ano, příspěvky v té době někteří napsali. Díky za ně, vynaložené úsilí zaslouží ocenění. Bohužel Vědomost z výše uvedených objektivních důvodů nevyšla. Obsah příspěvků je v současnosti mnohdy i dost vzdálenou historií a navíc číslo nemá neomezený rozsah.

Smyslem tohoto čísla je popsat život Krůžku za uplynulé dva roky a nasměrovat na další zhruba půlroční období činnosti. Obsahově je žádoucí, aby

vstřebalo to, co je běžně náplní čtyř až pěti čísel. Po urgencích se, na poslední chvíli, redakci sešlo množství podkladů – nutno ocenit, že velmi dobrých, zhusťta od nových přispěvatelů. Často také hodně obsáhlých. Ač neradi museli jsme mnohé texty krátit, některé se bohužel v tomto čísle ani neobjeví, ale pokusíme se je dostat do následujících Vědomostí. Příklad: moc pěkně popsané „Slavnosti vína v Běchovicích 2020 a 2021 i 2022“.

Snažíme se do tohoto čísla dostat co nejvíce informací. Z výše uvedených důvodů v tomto čísle oželíme i rubriku „Recepty“. Nebylo možné sestavit oblíbený půlroční přehled jubilentů. Víme, že je to nemilé už z toho důvodu, že je žádoucí přijít za oslavencem s dárečkem – viz. říjnová beseda a šedesátiny místostarosty Tomáše Slámy a řady dalších jubilentů. Bohužel příslušná databáze je zatím nedostupná. Na druhou stranu jsme byli, zase bohužel, nuceni rozšířit kapitolu „Společenské rubriky“ o vzpomínky na naše zemřelé přátele. Krom ve Vědomosti zmíněných víme, že nás opustili i: František Oslzlý, kamarád a vinař z Němčiček, prof. Alena Sládečková – dlouholetí členové SIK – čest jejich památce. Co potěšilo, to jsou

sdělení o svatbách. Redakce se dozvěděla o třech, všechny v rámci chasy. Blahopřejeme: Kačce Slámové-Borovanské, Alči Machajdíkove a novomanželům Hrabětovým.

Přes výše uvedené strasti jsme přesvědčeni, že se podařilo sestavit ucelený, pestrý a do jisté míry i aktuální obrázek o aktivitách SIK v období, které nesporně patří k těm nejsložitějším za celou dobu historie Krúžku.

Všem čtenářům Vědomosti přeje aby v ní našli to co od ní očekávají a krásné a pohodové vánoční a novoroční svátky, po všech stránkách šťastný rok 2023.

VAŠE REDAKCE

Akce SIK v Praze

nebo s jeho účastí 9. 9. 2020 – 12. 10. 2022

Převážná většina plánovaných akcí od března 2020 se z důvodu epidemie COVID-19 nekonala. Vzhledem k jejich množství (zejména besedy) jsou níže uvedeny pouze akce, které proběhly.

9. 9. 2020	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM Žandár
12. 9. 2020	Trojské vinobraní (Trojský zámek)	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
19. 9. 2020	Slavnosti vína v Běchovicích (Běchovice)	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
8. 9. 2021	Beseda u cimbálu (zahrady a nádvoří Muzea Policie ČR)	CM Žandár
11. 9. 2021	Trojské vinobraní (Trojský zámek)	omezený rozsah účinkujících – CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
18. 9. 2021	Slavnosti vína v Běchovicích (Běchovice)	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
13. 10. 2021	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM M. Sochora
23. 10. 2021	Setkání lidových muzik (Městská knihovna v Praze)	CM M. Sochora, ŽS, sólisti MS
13. 4. 2022	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM M. Sochora
11. 5. 2022	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM Žandár
28. 5. 2022	Májové hody – „bílovské“ (Kulturní centrum Novodvorská)	obě muziky, chasa
8. 6. 2022	Roztančené Spektrum (Karlínské Spektrum)	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
8. 6. 2022	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM M. Sochora
11. 6. 2022	Festival Krásná Lípa (Krásná Lípa)	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
10. 9. 2022	Trojské vinobraní (Trojský zámek)	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
14. 9. 2022	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM Žandár
17. 9. 2022	Slavnosti vína v Běchovicích (Běchovice)	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
24. 9. 2022	Setkání lidových muzik (Městská knihovna v Praze)	CM M. Sochora, ŽS, sólisti MS
12. 10. 2022	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM M. Sochora
9. 11. 2022	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM Žandár
9. 11. 2022	Členská schůze spolku – volební (Divadlo Gong)	

Plánované akce SIK v Praze

listopad 2022 až červen 2023

DATUM	AKCE	
12. 11. 2022	Setkání Slovákých krúžků – 100. výročí vzniku SIK Bratislava	Záhorská Bystrica
26. 11. 2022	Kateřinské hody (Divadlo Gong)	CM M. Sochora, chasa
14. 12. 2022	Vánoční Beseda (Divadlo Gong)	CM M. Sochora
11. 1. 2023	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM Žandár
8. 2. 2023	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM M. Sochora
8. 3. 2023	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM Žandár
březen 2023	65. Moravský ples (Žofín) – v jednání	CM M. Sochora, ŽS, MS, chasa
12. 4. 2023	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM M. Sochora
duben 2023	24. ročník Výstavy českých a moravských vín – v jednání	termín ani místo dosud neurčeno
9. 5. 2023	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM Žandár
14. 6. 2023	Beseda u cimbálu (Divadlo Gong)	CM M. Sochora

Činnost výboru SlK v Praze

v letech 2020–2022

Činnost Krúžku byla řízena pětičlenným výborem ve složení starosta Petr Smetana, místopředseda Tomáš Sláma, jednatelka Helena Šalová, Josef Šenk a Ondřej Sameš. Vzhledem k dlouhodobé nemoci se jednatelka Helena Šalová jednání výboru nemohla účastnit.

Poslední schůze výboru se konala v březnu 2020 těsně před zavedením mimořádných opatření v souvislosti s epidemií koronaviru COVID-19, následně schůze výboru se stejně jako besedy nekonaly. Po jedné schůzi v polovině roku 2020, dvou schůzích v roce 2021 a jedné schůzi v lednu 2022 se výbor opět pravidelně začal scházet od dubna 2022. Nutné věci se řešily telefonicky nebo e-mailem, zejména pak v návaznosti na opatření vyhlášená vládou rozhodnutí, zda se budou konat besedy.

Výborové schůze se od dubna 2022 jako obvykle konaly jednou měsíčně většinou v pondělí před středeční besedou. Těchto schůzí se pravidelně účastnili i stárci zvolení v roce 2020 (David Blaha a Monika Eretová). Dále se dle výborů účastnila umělecká vedoucí Soňa

Výbor zvolený členskou schůzí 9. 11. 2022

Plzáková, vedoucí Chasy Petr Hrabě či pokladní Kateřina Slámová.

Na výborových schůzích byly řešeny aktuální věci související s činností Krúžku a také organizační zajištění větších akcí. Jednalo se zejména o vystoupení na festivalu, hody či účast na vinobraních. Dále výbor probíral náplň měsíčních besed – např. křest CD Krúžku na besedě v červnu 2022.

Výbor děkuje všem členům, kteří svou účastí na měsíčních besedách (když se konaly) a akcích podpořili činnost Krúžku a všem členům, kteří členským příspěvkem přispěli na provozní výdaje. Dále výbor děkuje muzikám, chase, sborům a všem členům, kteří pomáhali při organizování větších akcí.

Zapsal
PETR SMETANA

Besedy SIK

září 2020 – říjen 2022

DATUM	AKCE
9. 9. 2020 CM Žandár	– první setkání po několika měsících nekonání besed (předchozí byla 12. 2. 2020)
	– kvůli epidemii koronaviru COVID-19 a s tím souvisejícími opatřeními vlády se nekonaly besedy až do 8. 9. 2021
8. 9. 2021 CM Žandár	– v zahradách a nádvoří Muzea Policie ČR, účastníky velmi pozitivně přijata
13. 10. 2021 CM Martina Sochora	– opět v Divadle Gong
	– pro vstup bylo nutné prokázat očkování či negativní test
13. 4. 2022 CM Martina Sochora	– po dlouhé době beseda bez jakýchkoli omezení
	– informace o plánovaných akcích
	– hromadný příspěvek všem oslavencům, na které se z důvodu nekonání besed nedostalo
11. 5. 2022 CM Žandár	– „předhodová“, stárci David Blaha a Monika Eretová pozvali všechny na Májové hody (bílovské) 28. 5. 2022
	– informace o plánovaných akcích
8. 6. 2022 CM Martina Sochora	– dlouho odkládaný křest CD Slováckého krúžku, CD představila Soňa Plzáková
	– s ukázkami vystoupili účinkující – muzika, sólisté, sólistky, mužský sbor, ženský sbor
14. 9. 2022 CM Žandár	– informace o proběhlých akcích před prázdninami a o plánovaných akcích
12. 10. 2022 CM Martina Sochora	– představení stárků Martina Konráda a Magdy Vachunové, kteří pozvali přítomné na hornácké Kateřinské hody
	– oslava 60. narozenin Tomáše Slámy, proslov měl M. Říha

Na sklonku léta opět pod trojskými vinicemi

Slovácký krúžek v Praze vystoupil v sobotu 12. září již tradičně na Trojském vinobraní, kterému se však letos dostalo netradičního, zredukovaného formátu. Rok 2020 se nese v duchu mimořádností a restrikcí, jež se nevyhnuly ani této zaběhnuté akci; omezený počet vstupenek v předprodeji, omezený počet vystupujících a prodej nápojů pouze do jednorázových kelímků, či vlastního skla jsou toho důkazem. Tak se 22. ročník slavností dobrého vína a burčáku, jak zní podtitul vinobraní, uskutečnil ve velmi komorním duchu. Návštěvníci museli oželeť kulturní program jižní scény, řízené degustace ve vinárně a především přítomnost velkého množství známých vinařů. Ke koštu byli letos k mání vzorky zejména pražské u stánků *Vinařství Salabka*, *Trojský sklep*, *Jabloňka* a zahraniční u stánku vinotéky *Zilvar Wines*. Přímé zastoupení tolik oblíbených moravských vinařů letos chybělo, a tak moravský prvek, který k vinobraní v myslích mnohých nepopíratelně patří, zajistil právě Slovácký krúžek.

Jak příznačné bylo, že i slunko vysvitlo zpoza mraků na začátku řady vystoupení, která nenuceně dokomponovala uvolněnou atmosféru panující v reprezentativních kulisách čestného dvora barokního Trojského zámku, a která provázela návštěvníky až do soumraku a samotného závěru vinobraní. Hucké, straňanské, korytná, hornácké sedlácké, kyjovské skočné strážnické danaje či boršické – všechny tyto tance v podání krúžkařské chasy a za doprovodu Cimbálové muziky Martina Sochora neunikly oku pozorného diváka. Aj na verbuňk došlo, byť na ten podlužácký. Komorní atmosféra navíc umožnila živou interakci muziky s diváky, kteří měli rovnou několik příležitostí nechat si zahrát „tu svoju“, stejně jako interakci chasy, z níž mnozí členové si s návštěvníky zatancovali polku.

I přes veškerá omezení byli všichni přítomní rádi, že Trojské vinobraní proběhlo a mohli si tak vychutnat několik radostných chvil, kterých je v této nevyzpytatelné době tolik potřeba. S pokorou a trpělivostí budeme doufat, že příští rok se opět shledáme pod trojskými vinicemi, jen snad zas o notečku veseleji.

MONIKA ERETOVÁ

Stárkování za kovidu

Jaký byl stárkovský rok 2020?

Zavirov@ný a nedobrovolně prodloužený!

Bilancovat určité životní období, jako je například stárkování v chasa Slováckého krúžku v Praze, je vždy náročné a časově subjektivní, neboť po době, která uběhla od bilancovaných událostí, se pohled na ně zákonitě mění a přizpůsobuje. Zvolen jsem byl chasou **v roce 2019 a v listopadu téhož roku jsme s mojí stárkou Alčou Machajdíkovou** uspořádali Kateřinské podlužácké hody. Pilně jsme se s chasou a Tomášem Slámou připravovali na 64. Moravský ples, který ještě zdárně proběhl 22. února 2020 v pražském paláci Žofín a chasa na něm předvedla tradiční fašankové podšable a taneční pásmo ze Strání. **Píšu schválně, že ještě zdárně proběhl, jelikož již za čtrnáct dní poté do Čech vtrhl kovid a obrátil všechno naruby.** I činnost chasy Slováckého krúžku v Praze byla na dlouhou dobu podstatně zasažena, neřkuli zastavena. Nemohly probíhat čtvrtetní zkúšky chasy a zrušeny byly i tradiční besedy Krúžku v divadle Gong. Neproběhl tak březnový košt pálenek, který jsem pod patronací stárka připravoval. A neproběhl ani košt vín v hotelu Olšanka, na kterém se chasa vždy velkou měrou aktivně podílela. Nastala doba temna, kdy jsme se neviděli, neslyšeli, a to až do května 2020, kdy došlo k ústupu

pandemie a postupnému zmírnění vládních sankcí. Chasa se dala dohromady a scházela se, i když v nařízeném omezeném počtu, na zkúškách v Karlínském Spektu. Zde byl na poslední červnové zkúšce zvolen novým stár-

kem **David Blaha a jako svojí stárku představil Aničku Jagošovou**, se kterou začali chystat bílouské hody. Na konci července jsme uspořádali soustředění chasy na Kyjovsku ve Svatobořicích-Mistřínu. Kromě kyjovských skočných a slovenských chasa nacvičovala bílouské sedlcké na chystané Kateřinské hody. V září pak chasa spolu s kmenovou muzikou a sólisty mužského sboru účinkovala na značně omezeném Trojském vinobraní a na již tradičních Běchovických slavnostech vína. Do aktivního života chasy však znovu vpadl kovid se svojí podzemní pandemií. A znovu se zavíralo a znovu jsme se neviděli. Říjnová beseda se už neuskutečnila, přesunuto bylo brněnské setkání Krúžků a **zrušeny byly i Kateřinské hody nového stárkovského páru, čímž se nedobrovolně prodloužil stárkovský mandát nám.** A ani vyhlídka na jaro nebyla příliš optimistická. Tentokrát jsme to ale nechtěli vzdát a nehodlali jsme kovidu ustoupit! Díky nápadu Barči Hubáčkové a velké iniciativě Kačky Slámové jsme

se začali vídat při pravidelných on-line zkouškách, při kterých se občas i cvičilo, ale ve větší míře debatovalo, povídalo, klábosilo a popíjelo. Kačka si připravila odbornou přednášku o Hornácku a spolu s Petou Slámovou nachystaly velký vědomostní kvíz o Slovácku (všichni od té doby víme k čemu slouží takový darmovis). Snažili jsme se vídat i osobně, samozřejmě s náležitými hygienickými opatřeními. Proběhla nezištná výpomoc chasy při našem stěhování z Kladna do Prahy spojená umírněnou kolaudací nového bytu. V únoru jsme uspořádali vlastivědnou vycházku do staré Prahy (rozuměj na svařák) a 13. 2. 2021 se zúčastnili venkovní fašankové hry pořádané Karlínským Spektrem, v rámci které jsme vyvětrali kroje a prošli úkolovou trasu po Libni a Karlíně. V dubnu, za situace, kdy se nesmělo přecházet mezi okresy, jsme uspořádali vycházku za krásami Prahy 8 zakončenou opékáním buřtů na zahrádce pana doktora Honzy Šimka v Dolních Chabrech. Takto jsme společně přečkali nařízený lockdown na jaře 2021. V červnu 2021 skončil ve své funkci vedoucího chasy Vláda Ulčar a najít adekvátní náhradu nebylo snadné. Po dlouhé debatě, na návrh výboru byl **na chasovní schůzi dne 3. 6. 2021 jsem byl zvolen organizačním vedoucím chasy, vedoucím taneční lektorem chasy se stala Kačka Slámová. Stárkem byl potvrzen David Blaha.** Za velké podpory celé chasy jsme se vrhli aktivně do práce a připojili se k taneční výzvě VUS Ondráš, kdy

jsme spolu s desítkami dalších folklorních souborů nacvičili krátkou taneční sestavu, která byla vysílána v rámci online MFF Strážnice 2021. Poté, co jsme kvůli řádění tornáda na Hodonínsku nemohli uspořádat taneční soustředění chasy v Moravské Nové vsi, jsme se rozhodli podpořit folklorní dění ve zničené obci a vybrali v chase 13 000 Kč, které jsme věnovali chase v Moravské Nové vsi na pořádání hodů. Peněžní dar přímo na hodech předala za chasu Kačka Slámová a Adélka Sněhotová. Soustředění se nakonec pod patronací staronového stárka Davida Blahy konalo ve Zlíně, kde jsme zapracovali na Bílovských sedlcích a vyzkoušeli si Hrozenské s Honzou Mičkou. V září 2021 jsme vystoupili s tanečními pásmo v Tróji a Běchovicích. Po odstoupení Aničky Jagošové jsme se připravovali na odložené Kateřinské bílovské hody, tentokrát již se stárkou Mončou Eretovou. Ovšem ve stínu další kovidové pandemie nebylo možné ani v listopadu 2021 hody uspořádat. Rozhodli jsme se tak s ohledem na bezpečnost a zdraví všech členů krúžku.

Přes nepřízeň okolností a za náročné a nezvyklé situace jsme vydrželi, vše přečkali a zůstali spolu v kamarádkém kolektivu, kdy nás neustále těší se setkávat, učit se a zdokonalovat ve slováckých písních a tancích a pomáhat tak nést dál tradice Slováckého krúžku, jehož je chasa stále nedílnou součástí.

PETR HRABĚ

Letní soustředění Svatobobořice-Mistřín

23.–26. 7. 2020

„Ten bílovský zámek mezi hora-
ma ... povídalo švar-
né dívča, že půjde
s nama“.. Tak přes-
ně těmito slovy bych
mohla začít a poma-
lu i skončit, abych

dalším účastníkům pomohla rozpomenout se na nejsilnější zážitky ze soustředění a na ně navazující střípky příjemných vzpomínek.

Letní soustředění se konalo o prodlouženém víkendu na konci července v obci Svatobobořice-Mistřín, co by taneční botou dohodil z Kyjova směrem na jih. Pro mnohé se jednalo o již tradiční letní událost s alespoň trochu známým programem. Pro pár účastníků se jednalo o naprostou novinku skýtající netušené. Například pro mě samotnou, neb jsem se ke křížkařské chase připojila prakticky až na posledních pár předprázdninových zkoušek v Karlínském Spektru. Už tam se ukázala nesmírná otevřenost a kamarádkost této milé bandy. A tak jsem pozvání na soustředění proměnila ve své rozhodné „ano“. V Karlíně se s volbou stárka vlastně rozhodlo i o hlavní náplni soustředění: o bílovských sedlckých.

Ve čtvrtek se od matičky Prahy do místa konání rozjelo po vlastních osách

několik dvoustopých flotil a pár osamocených cestářů. Pospolitost kolektivu se mi začala ukazovat už při mém příjezdu do blízkého okolí místa konání. Než jsem totiž stačila pěšmo zamířit na závěrečný úsek po překvapivě rozbořené silnici, stačilo mě jedno ne plně využitě auto zmerčit (díky Evo) zastavit a zacouvat (díky Petře) a odvézt (jé, ahoj Martine, ty jsi tu taky?) do místa konání. S ostatními jsme se setkali před místním kulturním domem, jehož útroby nám poskytly vše potřebné. Zpředu kulturní dům s malým sálem pro naše taneční tréninky, ze zadu penzion, z boku jedna z místních restaurací. Ubytování bylo v nejvrchnějším patře domu. Odměnou za nesčetně kroků po schodišti vzhůru nám bylo dopřáno soukromí a jedna chodbová lednička nádavkem. První horkou chvilku jsme však pocítili, když nám bylo oznámeno, že je s námi počítáno pouze do soboty. Naštěstí vše nakonec opravdu proběhlo v duchu „Ale co byste posílal objednávku. Šak sa domluvíme až dondete“ a ubytko nám bylo šmahem prodlouženo o kýžený jeden den až do neděle. Tedy tak, jak Petr ústně kdysi dojednal. Co penzion a kulturák ve výbavě neměl, to se postupně vylouplo z objemných bagáží účastníků: rychlovarná konvice, vývrtka ... zesilovač a reprobredna... i komfortnější toaletní

papír. Během večera jsem si vůbec všimla mnoha přátelských gest mezi námi. Tento večer jakož i večery následující pak ještě na penzionu probíhaly utužovací hovory u i tekutých i pevných pochutin do popul-nočních hodin.

Následující dny měly obdobný průběh. Ráno jsme se začali potkávat u ledničky a v pokoji, kde byla ubytovaná rychlovarná konvice. Krabice obklopující lednici ze všech stran pak v sobě ukrývaly lahodné domácí koláče a lívance pro každého, kdo na ně dostal chuť. Tréninky pak začínaly od deváté hodiny a po polední pauze se pokračovalo do podvečerních hodin. V průběhu soustředění se k nám přidávali další účastníci a navštěvovali nás přátelé se svou drobotinou a často i s proviantem. Díky zvolenému tématu hodů nám byly bílovské hlavní náplní, učené od základního kroku až po jejich složitější prvky. Abychom z nahrávek pouštěných neustále dokolečka úplně nezblbli a nohy nám definitivně neodpadly, střídaly jsme je i s ostatními již známými tanci. Většina učení byla na bedrech našeho Vládi. Kyjovskou skočnou a slovenskou nám dorazili jedno dopoledne osvětlit a zdokonalit Zdena Kyněrová s Lukášem, tanečníci a kamarádi s Kyjova. Bílovské i ostatní jsme prostě jeli hodně poctivě. Jelikož ku vši té námaze panovala i poměrně značná vedra, naší každodenní záchranou byl popolední poobědový úprk auty na koupaliště v okolí a zpět.

Po sobotním tréninku se naše značná část přesunula na Supí Škrek v Javorníku aneb pěveckou soutěž o největšího znalce hornáckých sedláckých.

Mezi soutěžícími jsem rozpoznala i Radovana. Krůžkaři jsou prostě všude, kam se vrátíš! Moment, který se asi vryl do paměti každého přítomného byl výstup Karla Fajmona, který se nenechal zaskočit zadaným tématem a vypálil alternativní „Ryby, ryby, na ulici státa...“ s takovou jistotou, že mu to uznal i protější tým jako platnou trefu. Po soutěži se rozběhla beseda u cimbálu, do které si mnozí z nás s chutí aktivně zapojili a sedlácké tak prověřili v praxi. Myslím, že se to mnohým stalo třešničkou na dortu soustředění.

A byla tu neděle. Dopoledne proběhl ještě jeden tréninkový blok, na který dorazil i pan Marada, člen místního Slováckého krůžku a vedoucí kulturního domu. Poodhalil nám místní podobu skočné a překvapeného Martina s Hankou pasoval na nejlepší tanečnický té kyjovské. Kolem poledního jsme naši zkušebnu opustili definitivně. Po sbalení věcí jsme se rozprchli. Tu na kole, na nově nabytých místech v autech... nebo po svých osách ku svým domovům. Někteří z nás to vzali ještě kulturně laděnou odbočkou přes Milotický zámek, nebo přes gastronomickou slast pod Bukovanským mlýnem.

Od soustředění do psaní těchto řádek uplynul už nějaký ten měsíc a vzpomínky se mi značně slévají. Přesto jsem se pokusila jich pár z paměti vylovit, s kamarády trochu doupřesnit a tu posdílet. Zapomněla-li jsem něco zmínit, tak mi to připomeňte, prosím. Jen opravdu nerada bych na ty dny s Vámi zapomněla.

MICHAELA ČERMÁKOVÁ

Bílovské májové hody

Letošní hody Slováckého krúžku v Praze patřily Dolňácku, uskutečnily se netradičně v máji a jejich přípravy trvaly tři roky. Ptáte se proč? Asi tušíte... Pokud ne, vysvětlení i další zajímavosti hledejte níže.

V sobotu 28. května 2022 se konečně uskutečnily po až neuvěřitelně dlouhé pauze další hody Slováckého krúžku v Praze, a to bílovské májové. Vždyť z posledních se nejen krúžarští hodovní nadšenci mohli těšit v roce 2019! Bohužel však kvůli nešťastné covidové situaci byla každoroční hodová tradice přerušena a následující dva listopadové termíny byly hodům zapovězeny. I když listopad 2021 vypadal vcelku nadějně, tak ani tehdy nebylo stárkům Davidu Blahovi a Monice Eretové práno dotáhnout plány i přes veškeré přípravy až do úplného konce, a tak takřka v hodině dvanácté, tři dny před hody, museli jejich konání zrušit. Dobou covidovou si tedy stárci prošli s nalomenými nervy, nicméně vše kupodivu ustáli a rozhodli se hody uspořádat k překvapení mnohých v květnu, jakožto v potenciálně bezpečném termínu, v příjemných prostorách Kulturního centra Novodvorská na Praze 4.

Samotným hodům předcházelo krom pečlivých příprav, čítajících mj. přivezení krojů a slivovice z Moravy, zajištění vína, muziky, prostoru, pohoštění, také několikero akcí. Druhou květnovou středu to byla předhodová krojovaná beseda v Gongu, kde se setkala nejen chasa s muzikou, ale i členové Krúžku a širší veřejnost,

a tak mohli stárkové se starostou všechny osobně pozvat. Čtvrteční večer patřil generálce chasy s Cimbálovou muzikou Žandár v Karlínském Spektu. V pátek večer, resp. v noci vrcholily přípravy především u ženské části chasy.

Sobotní den, 28. máj, končí to máj byl hodů čas. Stárčin zval ku vínku hlas, kde vdolečků zaváněl vál. Tradičně by se chasa sešla u stárka, či stárky, ale z kapacitních důvodů se sešla opět u Miloše na půdě ke společnému obědu a posezení nad vínem, u kterého se domlouvaly poslední detaily, Zpěvulenky si naposledy procvičily své pásmo, aby se následně vyrazilo do Kulturního centra Novodvorská. Rozmístit stoly se židlemi, plakáty i orientační šipky, nazdobit sál krepovými růžemi a turečáky, stoly pokrýt ubrusy, jídlem, vínem, džbánky s vodou, sebe dostat do krojů, a to vše v tak velkém sále a při tak malé časové dotaci zdálo se být nadlidským výkonem. Proto byla štamprla slivovice na kuráž nutností, i když ani ta se pomalu nestihla. S úderem 19. hodiny již lomcovali dveřmi první nedočkavci a sál se začal plnit.

Obchůzka v Bílovicích na Uherskohradištsku začíná průvodem muziky a chasy, který jde pro stárka. Náš průvod čítal krom některých členů CM Žandár

vzápětí zpěvem i tancem přidala krojovaná chasa, aby si bílovské užili všichni společně po těch neplánovaných několika letech nácvičku. Nechyběl ani krásný verbuňk *Za Moravú třešně sú*, který si stárek poručil hned nato a při kterém si šohajové řádně zaverbovali. CM Žandár vystřídala CM Martina Sochora a volná zábava začala sérii valčíků. To už krojovaní brali do kola členy rodin, přátele, návštěvníky hodů, každého, kdo měl chuť tancovat. Hezkou památkou na hody jistě zůstanou snímky, které vznikly u nasvíceného foto-plátna omalovaného Lenkou Jurečkovou ve tvaru žudra, které po svatbě Hrabětových podruhé plnilo svůj účel. Později během večera si u muzi-

a CM Martina Sochora deset krojovaných párů. K vidění byly kroje staroměstské, uherskohradištské, dolněmčanský, Slovač, strážnické ale i vracovský, podlužácký, horňácké či různé slovenské.

Řádné hody se ale musí povolit, proto stárci vybavení vdolečky, vínem, slivovicí a výmluvností šli za starostou Krůžku, Petrem Smetanou, a radním v podání Romana Jagoše požádat o povolení hodů. Starosta trochu namítal, že se bojí, aby nebylo moc rozruchu, nevítaných hodových následků a též se obával, jestli má včil chasa zaseté, ale nakonec právo k uspořádání hodů dal, čímž mohlo začít pravé hodové veselí.

Hned zkraje si stárek u muziky poručil bílovské. Ke stárkovskému páru se

ky Zpěvulenky zazpívaly sérii bílovských a jiných dolňáckých písniček, kdy bylo slyšet mj. *Zpívajme děvčice, Nepůjdu já za takého, A to je ten Zamoravský, či Oj, nechod' k nám ty škaředý vdovče.*

Radost stárků z pohledu na téměř do posledního místa zaplněný sál chasou, muzikanty, rodinami, přáteli Krůžku i přáteli krůžkařů a folkloru, místními i přespolními byla zřejmá. Sešla se vynikající společnost, která dokázala udělat tu pravou hodovou atmosféru. A o tom hody jsou – o lidech. O lidech, kteří mají folklor v srdci a jiskru v oku.

Finální tečku za bílovskými májovými hody udělaly nedělní hodové dozvuky.

MONIKA ERETOVÁ

Folklorní festival Krásná Lípa 2022

Někdy v na konci zimy se v chase začalo šuškat o naší možné účasti na Folklorním festivalu v Krásné Lípě v Českém Švýcarsku. Zbystřila jsem, neb naše rodina má nedaleko chalupu. A tak se začaly sprádat plány chasy, muziky, sólistů sborů, sborů... i ty mé o následném rekondičním pobytu na chalupě. Zvlášť když Lípa i se svými přípravami plynule navazovala na naše covidem odkládané hody v máji, křest cédecčka... Jistě toho budeme mít plné kecky. Soňa sestavila poměrně pestrý program, na který jsme všichni začali poctivě trénovat. Proběhly generálky, příprava krojů, v mé privátní režii pak smlouvání s rodinou o chalupu a test špekáčků.

Sobota 11. června se přiblížila a já v pátek ráno i se špekáčky roku v batohu prchla na chalupu připravit ji na večerní příjezd první várky lidí z chasy. Po setmění opravdu dorazili. A po tom, co si rozebrali postele, jsme se na kus řeči, žvance a vína setkali u elektrifikované petrolejové lampy. Proběhly i poslední úpravy krojů. Musím říci, že se mi nikdy předtím lépe a radostněji nežehnilo než takto ve společnosti kamarádů. Asi si i domu pořídím druhé žehlicí prkno, ať je doma při přípravách taky tak veselo.

V sobotu po rychlé snídani jsme se odebrali za ostatními autobusem do Krásné Lípy, kde jsme sečkali na příjezd zbytku výpravy. Festival se konal na centrálním

Křinickém náměstí, kde byla kolem majestátní lípy umístěná pódia, lavičky pro návštěvníky festivalu a mnoho stánků nabízejících občerstvení i různorodé jarmareční zboží. Naše vystoupení bylo rozděleno do tří bloků. V každém z nich vždy zahrála i zazpívala Cimbálová muzika Martina Sochora, chasa zatančila, Pár písní do programu přidaly Zpěvulenky. A nesmím opomenout Tonda Housku. Zpíval a verboval. Možná bych jej měla zmínit i jako prvního, neb to stálo opravdu za to. Nu, bylo to tedy celé trochu kolotoč. Kolotoč, který nás nasál v půl jedenácté dopoledne a se dvěma pauzami, ve kterých nás střídali s vystoupeními ostatní účastníci, nás vypustil kolem čtvrté, kdy proběhl společný průvod ukončený hromadným focením na schodech před kostelem svaté Máří Magdalény. Jediné, co jsem si v ten den přála, bylo dát nohy nahoru. Následoval volný závěrečný galaprogram, při kterém se účastníci a návštěvníci na tolik promíchali, že docházelo k dosti vtipným situacím, pro které by ne jeden v tom kole i perníkové srdce ztratil. Vpodvečer se větší část z nás odebrala zpět do pražských a přípražských domovů. Část chasy si víkend prodloužila a přesunula se na chalupu v Nové Chřibské, kde jsme u ohně buřtů pojedli, vína a piva popili, nejedno slovo prohodili, až jsme se někteří překvapivě dočkali i svítání. Snídani jsme díky tomu už nestihli. Byl z toho

spíš až chalupářský brunch kolem pole- dne s domácími vejci od štědrých sou- sedů. Odpoledne po uklizení chalupy (díky za přiložení ruky k dílu, chaso!) jsme se spakovali a vydali se k domovu. Tedy vlastně ne tak úplně, ne tak rychle. Po cestě jsme se šli ještě podívat na Pan- skou skálu u Kamenického Šenova. Jistě ji znáte z filmové pohádky Pyšná princez- na. Skalisko je to impozantní. Každý to vzal z jiného konce, ale nakonec jsme se všichni dobrali na stejný vrcholek. Chvil- ku jsme tam pobuli, hlavy provětrali, pár fotek udělali a pár borůvek po cestě dolu posbírali. Přes hlavní cestu jsme si ještě poslední zmrzlinu a kafe dali a definitivně k domovům vyrazili.

Závěrem musím poděkovat Soně za sestavení programu a jeho secvičení s námi. Organizátorům za prostorné záze- mí, oběd a další servis. Muzice za hraní, i když nám to reprodukováný zvuk čas od času kazil. Naším klukům za vedení. Ostatním vystupujícím za střídání. Divá- kům za účast, schovívavost i radost, kte- rá se v jejich očích dala nejčastěji najít. A těm, kdo se ocitl i u nás na chalupě, těm za to, že chalupa přežila bez újmy. Věřila jsem, že tomu tak bude.

Tak co, pojedeme příští rok zase?

MICHAELA ČERMÁKOVÁ

Trója 2022

„Opět budeme v září vystupovat na vinobraní v Tróji – letos bez omezení – musíme zabrat.“
Tak nějak zně- lo sdělení našeho vedoucího mužské-

ho sboru někdy zjara. S Trójou jsme nikdy neměli problémy. Vystoupení venku, obvykle až moc teplo. Repertoár zvládnutelný bez větších problémů, velký zájem a podpora našich – předesílám – to platilo v roce 2019 i letech předchozích.

Letos. Je to první veřejné vystoupení po více než dvou letech a snad i pomy- slná tečka za koronavirovým abstrákem. Na nacvičení repertoáru jsme měli

jen jarní a letní měsíce. Kdo jsme mohli, chodili/dojížděli poctivě a dokonce jsme nevypustili nácvik ani, když pro nás byla vinárna ARCO nepřístupná – cvičili jsme ve Stromovce. Secvičení s muzikou a cha- sou jsme si mohli však pouze přát.

Předpověď počasí na sobotu 10. nevěští nic moc – chladno, vítr, déšť. Je třeba toto zvážít a situaci se přizpůsobit. Jsme přes- polní, a proto nezbyvá, než se do Tróje dopravit autem. Jedeme s časovým před- stihem a dobře děláme, protože najít par- kování není jednoduché. Po smlouvání, s argumentací, že jedeme vystupovat, se podařilo místočko umluvit. První, s čím se setkáváme na místě samém, je milé pozdravení se zakladatelem tohoto podni- ku – bývalým starostou Tróje. Jak vzápětí

zjišťujeme, jsme z našeho SIK první. Do našeho vystoupení zbývá poměrně hodně času, a tak jsme se vydali na obhlídku místa konání a objevovali jedno překvapení za druhým. Celé tradiční tentokrát už 24. vinobraní se bude odehrávat pouze na Severním nádvoří, docela

chudém na možnost občerstvení. Pouze 8 vinařství – převážně pražská nebo přípražská, burčák, nemýlím-li se nabízelo jen jedno z nich. Marně hledáme Znovín tj. Slámovy. Letos nevinaři – letos vystupují. Milou pozorností pořadatelů byla naopak komentovaná prohlídka Trojského zámku – za pouhou korunu.

K našemu vystoupení. Předpověď počasí tentokrát nelhala, a tak jsme si užili typického apríla. Byli jsme jedním ze čtyř vystupujících těles. Organizátoři nám naložili 3 hodiny z celkových osmi hodin programu – ostatním po hodině. Od 15 do 17 a od 19 do 20. Jako SIK jsme se představili se všemi, i když pouze pro toto vystoupení, složenými celky: muzika Martina Sochora, oba pěvecké sbory, chasa. Neopomenutelnou zásluhu na tom, že bylo možné v tomto rozsahu vystoupit, mají Slámovi a Kristiánovi, kteří tvořili podstatnou část chasy i ženského sboru. My – tedy mužský sbor – jsme se sešli v téměř úplné sestavě – svoji premiéru si

s námi odbyl náš nový člen Leoš Pacal. Potěšilo, že přišel i Karel Medek. Myslím, že jsme určitě odvedli to, co se od nás očekávalo, i když sami dobře víme, že ne všechno bylo stoprocentní. Vystoupení bylo pestré co do repertoáru i krojů: ženské a mužské sborové zpěvy, lidové tance s doprovodem i samostatnými výstupy cimbálové muziky. Zaslouženě největší pozornost upoutali sólisti Jožka Šenk, Tonda Houska a Martin Sochor.

Co mě v souvislosti s výše uvedeným docela zarazilo, byla nezvykle nízká účast našich krůžkařek. Vždy jich byl plný stan před pódiem – tentokrát téměř nikdo.

Na závěr: dostalo se ke mně hodnocení výše zmíněné akce výborem Krůžku „*Kvalita vinobraní v Tróji jde dolů (málo lidí, horší podmínky), uvažujeme o změně.*“ Nevím, nevím. Pokud se nepletu, byli jsme – tedy SIK u samého vzniku této akce. Na tom, že jsme tradicionalisti si zakládáme.

BRUNO VOGNIČ

Běchovické slavnosti vína 2022

Třetí sobota v září se stává pro chasu i muziku Slováckého krúžku v Praze již tradičním termínem pro vystou-

pení. Vystoupení na akci v Běchovicích, na místních Slavnostech vína. A tak tomu bylo i letos a to v sobotu 17. 9.

Letošní rok byla akce na první pohled jiná, než v předchozích letech. Dlouhodobě špatné počasí a i špatná předpověď nás zahnal do kulturního sálu, kde doposud byla jen šatna pro účinkující. Šatna to bývala přepychová, neboť sál je to opravdu krásný. A tak letos posloužil jako zázemí pro celou akci. Vlastně tak můžeme poděkovat špatnému počasí, že jsme tuto variantu mohli vyzkoušet, protože akce dopadla skvěle a sál se osvědčil. On již původní plán pro letošní rok byl ten, že po odpolední programu se přesuneme do sálu, aby nemuseli návštěvníci tak brzy domů a i my, krúžkaři, jsme si mohli více užít hezké akce. A o to se měl večer na sále postarat Petr Galečka se svojí hornáckou cimbálovou muzikou.

Tak že, jak to vlastně dopadlo? Od 15:30 začala hrát muzika Slováckého krúžku pod vedením v Běchovicích domácího Martina Sochora. K té se připojila chasa s tancem a někteří členové

chasy se statečně zapojili do mužského sboru, aby sekundovali ostríleným pěvcům. Svě místo měla i děvčata se svým sborem. Prostě krásný a bohatý program. Nálada byla skvělá, neboť všichni si byli jaksi blíže, bylo to více kontaktní a osobnější.

O vína a burčák, se jako každý rok zde staral skvěle Vláška Ulčar, kterému sekundoval jeho bratranec Jindřich Prokeš a Miloš Tancibudek. Ten celou akci ještě krásně vyzdobil výstavou velkoformátových fotografií s názvem **Těla básní**. A že se bylo na co dívat. Některé se na akci hned prodaly. Další velkou postavou akce byl kovaný Hornák Antonín Vrba, který dovezl ze Slovácka pravé moravské klobásky, slaninu a hornáckou kořalku. A nejenom že stačil prodávat, ale ještě natočil z celé akce skvělá videa.

Svůj kus práce pro dobrý dojem, kteří si lidé odnesli, udělal i Honza Bob Pumpr, který letos měl krásné dva taneční bloky výuky po třech valašských tanečích. Honza je velký tanečník, který prošel Ondrášem, je aktivní v souboru Jaro a jezdí učit české lidové tance do USA a Japonska. O to více mne potěšilo, že letos došel i s taneční partnerkou a vydržel až do samého závěru večera a programu.

Kolem půl sedmé dorazila z Hornácka cimbálová muzika Petra Galečky

a začala beseda u cimbalu jak má být. A že byla! Parket se zaplnil tanečnický převážně v hornáckých krojích, ale byli k vidění i jiné a tančili i hosté v civilu. Přišli si zatancovat i tanečníci z valašského souboru Krušpánek. Podlaha se rozhoupala v rytmu sedlácké a šohajové se začali předhánět, čím písnička se bude hrát. Děvčata se vrtěla jak na vretěnkou a sál se naplnil úžasnou atmosférou. Muzika hrála jak z partesu a Petr Galečka zářil. Dvojitou směnu si dali píšťaláci z krúžkařské muziky Milan Červenka a Roman Jagoš, neboť hráli i s Galečkovou muzikou. A přidala se i Kačka Kačalová s houslemi. Hráli se i verbuňky

a lhotácké. Atmosférou se nechal unést nakonec nejvíce Martin Sochor junior a to tak, že nechal všechny síly při posledním verbuňku a pár taktů před koncem si zle vyvrkl kotník. Ještě přítomný Honza Pumpr, který byl vozem ho odvezl do nemocnice a Martin vyfasoval na dlouhou dobu berle. Akce skončila před dvanáctou hodinou ke spokojenosti všech. Přání pro příští rok je, aby se povedlo dát dohromady pátý ročník, abychom se tam všichni ve zdraví sešli, aby se akce zdařila a mohli jsme se bavit aspoň tak jako letos.

MARTIN KONRÁD

Strážnické a Hornácké 2020

Potkal nás rok, který folklorním festivalům, slavnostem a lidovým svátkům nepřál. Bolestivé zprávy o tom, jak se ruší hody, dožín-

ky, vinobraní i jednotlivé besedy vždycky zamrzely. O to větší byla ale radost, když se zase na chvíli blýsklo na lepší časy a aspoň nějaká akce alespoň v omezené formě proběhla. A co ty festivaly? Myslíte, že opravdu nebyly...?

Zhruba v polovině června, kdy už bylo definitivně jasné, že se jubilejní 75. ročník Strážnických slavností ve své tradiční verzi neuskuteční, zrodil se nápad. A to jak ve Strážnici, tak u nás v malé pražské skupině nadšených folkloristů. Ve Strážnici se začal plánovat festival bez diváků přenášený televizí Noe a Českým rozhlasem. V Praze vznikla odbojová akce „Strážnici ve Strážnici si uděláme sami“. Základní myšlenkou bylo, že určitě nebudeme sami a bude dost folklorních nadšenců, kteří si nenechají ujít to správné zahájení letních prázdnin v poslední červený víkend. Skupinka vyjíždějící z Prahy částečně vlakem, částečně autem čítala krůžkaře Vládu Ulčara, Petra Hraběte a Evičku, Katku Heřmanskou s Michalem

a malou Bárrou, která byla mimochodem naprosto nezničitelná, ale taky neuvěřitelně hodná! A pak folklorní nadšence Radima Dekáře, mistra fotografa Miloše Tancibudka, moravského šohaja z Madridu Miguela Valentina a konečně také mě. Už ve vlaku jsme se správně naladili na tu Strážnici. A světe, div se, Strážnickané situaci nepodcenili a i přesto, že se v parku nedělo nic, ve Strážnici vznikly 3 scény: před vinárnou Botur, ve farské zahradě u Bílé věže a v přístavu. Hráli domácí aj přespolní a lidu bylo dost. Během prvního večera jsme obešli terén, poseděli u Botura a vyrazili směr park, protože jsme si mysleli, že se tam určitě usídlí nějakí odbojní muzikanti. Nestalo se tak, což nám ale náladu nezkažilo. Na stadionu Zahrada v naší režii, choreografii, obsazení i s diváčkou podporou z našich řad (stále nás bylo okolo deseti) proběhl program, kterému by slušel název *Slovácko krásné*. Na prázdném jevišti letního kina jsme si v jednom až dvou párech zatančili vrtěnou, sedláckou nebo sólově verbuňk... Zaplať Pámbů nás osvítilo a nešli jsme program zopakovat na Bludník. Proč? Dočtete se.

V sobotu jsme vyrazili na výlet lodí po Baťově kanále. Cestou zpátky z půjčovny lodí jsme to vzali parkem a vyrazili na Bludník zpěvem písně

Otvírajte sa, strážnické brány zahájit slavností. Na prázdném Bludníku nás překvapila skvělá akustika, ale také chybějící prkna – z jeviště zbyla jenom konstrukce. Takže by se nám předchozí večer naše improvizované vystoupení dost vymstilo, vezmeme-li v úvahu, že bychom si na neosvětleném stadionu chybějících prken jistě nevšimli včas. Po improvizovaném zahájení slavností jsme opět vyrazili do víru „velkoměsta“. Cestou na strážnickém náměstí zřejmě řízením osudu navázalo na „nás“ program přesně to, co běžně probíhá po zahájení slavností – průvod. Strážnické soubory Danaj, Žerotín a Demižon v počtu okolo 50 tanečníků společně s muzikanty v odpoledních hodinách a v plných krojích prošli obvyklou trasou průvodu. Možná že jsme byli jedni z mála, kdo stáli na chodníku a tleskali, ale určitě to byla oboustranná radost. Večer jsme trávili u Botura s další posilou, Zlatkou Potykovou a Karlem Fajmonem. Zvrat okolo dvanácté hodiny způsobený končící produkcí Miltákovy muziky zachránil jeden z bývalých strážnických stárků, který pozval zábavychtivé domů pod návrátí. Muzikantů se našlo dost a k velkému překvapení jsme dostali i vdolečky, víno a slivovicu. Převážná většina naší skupinky se tohoto zážitku už neúčastnila. To jen Zlatka a já jsme se loučily okolo půl sedmé v neděli ráno a děkovaly za pohostinství... V neděli jsme spokojeně sedali do vlaku a strávili odpoledne v Hradišti.

Když už to vyšlo se Strážnicí, muselo to zákonitě vyjít i v polovině července s Hornáckými slavnostmi. Sestavu (Vláda Ulčar, Radim Dekar, Miloš Tancibudek,

Miguel Valentin a moje maličkost) doplnila Alča Machajdíkova a naše brněnské děvčice Martina Pumprlová a Lenka Pekařová. Jako hlavní stan jsme vybrali Blatničku a přesouvali se buď vlakem nebo autem. Hornáči ovšem už byli na situaci připravení. Páteční večer jsme strávili ve Velké nad Veličkou u mlýna, kde se tradičně odehrává *Supí škrek*. Asi dvouhodinový program s následnou besedou u cimbalu představil všechny veliké soubory. Tou dobou ale probíhalo cosi i v Hrubé Vrbce a Louce – Hornácké se prostě jen podělily mezi jednotlivé obce. Sobota nabídla takřka tradiční program slavností, na kterém vystoupily soubory napříč Hornáckem. Proběhl na kultu ráku ve Velké nad Veličkou a bylo vidět, že i vystupující *mají radost z těch svých malých Hornáckých*. Večer se pokračovalo ve Velké i v Louce. A konečně v neděli se tradičně všechno přesunulo do Kuželova, kde se v podvečer předvedli místní z *Kuželového*. Tam se k nám znovu připojili Zlatka a Karel, ale taky Radovan Beťák. Nepotkali jsme se však u *kuželovského větráku*, ale na zahradě restaurace U větrného mlýna – jen nepatrná odchylka. Nadějně rozjetou besedu u cimbalu přerušila okolo jedenácté souseda, která neměla pochopení pro rozjařené folkloristy a nad zájmy udržování národního bohatství stavěla pondělní vstávání do práce...

Když se to vezme kolem a kolem, je jasné, že folklorista si vždycky poradí! I když mu situace zrovna nepřeje... *A proto si dejme po štampli (aj po dvoch) a poprejme si dobrého zdravi! Tož, na Vaše!*

ANIČKA JAGOŠOVÁ

Setkání Slováckých krúžků 2021

Konečně jsme se po roce dočkali. Na začátek října nás pozvali přátelé z brněnského SIK na odložené setkání. O tom, že jsme byli natěšeni na setkání s přáteli nemůže být pochyb.

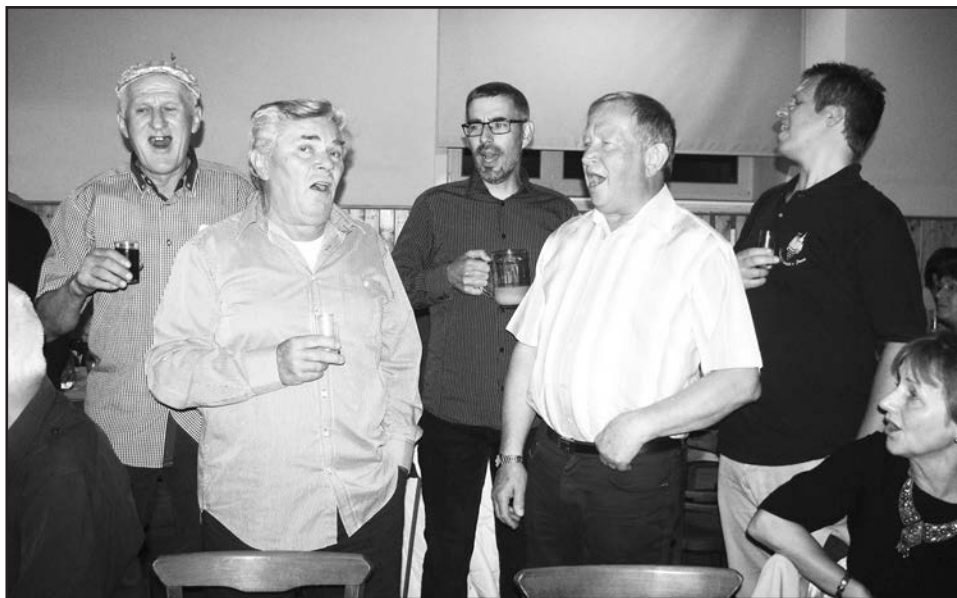
Po drobných počátečních zádrhelech nějakou chvilku před osmou dal vedoucí zájezdu Tomáš Sláma pokyn „Směr Brno“. Autobus byl téměř plný a „nutno s potěšením konstatovat, že tentokrát nezanedbatelnou část osazenstva tvořila mládež – chasa a též i značné množství neznámých tváří. Cesta proběhla v obvyklém formátu ochutnávání toho, co kdo přinesl a o co byl ochoten se podělit ať již v kapalné, nebo kulinářské podobě. Na zpěv nedošlo – snad u vědomí, že ne všechny zákazy můžeme beztréstně obejít. Než jsme se nadáli, byli jsme u brněnské přehrady a po drobném hledání přístaviště lodí došlo na vítání s ostatními účastníky setkání. Početnými hostiteli a torzem obvyklých počtů přátel z Bratislavy. Vítání, zdravení a získávání nezbytných informací s čerpáním občerstvení od pozorných hostitelů pokračovalo v průběhu celé zhruba hodinové cesty lodí do Veverské Bytýšky. Bylo na zvážení, zda začít v podpalubí s CM hostitelského SIK, nebo si užít krásné přírody a krásného počasí na palubě. Převažovala pohoda, která nás následně provázela celým zbytkem dne.

Brňáci osvědčili obvyklou pohostinnost i pečlivou přípravu zajímavého programu, za kterou bylo cítit zkušenou režii Zdeny Kristové. Uspořádat takový velký podnik v situaci, kdy ještě přetrvávala některá protikovidová opatření, vyžadovalo od organizátorů vedle značného organizačního úsilí a umu i kus odvahy. Opomnět a nezmínit chasu, která se o nás starala, by bylo hříchem neodpustitelným. My, Pražáci, jsme začínali prohlídkou rozsáhlého komplexu hradu Veveří. Jestli má opravdu devět věží nepotvrdím, ale bylo nám zde dobře a snad i něco z viděného zůstane v paměti.

Další zastávkou byl historický Jarošův mlýn. Navštívili jsme již množství různých mlýnů, nakonec jeden skoro stejně velký, původně vodní, máme i v naší obci, ale toto byl dosavadní vrchol. Mlýn, který je vybaven veškerým zařízením ve stavu jako by včera zastavil práci. Doplňený řadou souvisejících exponátů – to se běžně nevidí. Výše uvedené umocnili věci znalí průvodci – potomci původních majitelů, kteří ve mlýně vyrůstali a mlynářské řemeslo nám názorně přiblížili. Opravdu silný zážitek.

Přes výše uvedené skutečným vrcholem setkání SIK byla beseda v kulturním domě v Říčanech, který skýtal všestranné podmínky pro naše činnosti. Rozsadili jsme se podle libosti a náklonnosti volně

po sále. Po večeři, krátce po 17 hodině nás přivítal starosta Vašek Štěpánek, jak je u něj v poslední době zvykem v brněnském kroji. Následovaly obvyklé zdravice a ukázky dovedností brněnské chasy – dvě pásma v krojích. Kdy našli v pandemické době čas na secvičení, je mi záhadou.

Dále následovalo, při očerstvení připraveném děvčaty z brněnského Krúžku a dobrém vínu za statečného výkonu hostitelské CM (ukázali se i naši muzikanti Anička Jagošová a Martin Sochor ml.), obvyklé hemžení ať již v tanci před muzikou nebo při přelétávání za kusem řeči ke kamarádům. Tančilo, a zejména sborově zpívalo, se opravdu hodně zásluhou zejména chlapů z MS hostitelského SlK. Ani naši Tonda Houska, Mirek Kučerka a Richard Panáček nezůstali pozadu, ani bratislaváci se nenechali zahanbit.

Všechno, i to pěkné, má svůj začátek a konec – stejně tak i setkání. Po jedné v noci se vydáváme na zpáteční cestu – je rychlá až tolik, že v Praze jsme krátce po třetí a pro většinu účastníků nastává problém se dostat domů.

A aby nezapadlo: z kuloárových řečí jsme se dozvěděli, že na zářijové besedě brněnského krúžku oslavili svoje sedmdesátiny zasloužilí krúžkaři a vynikající zpěváci Mirek Hebron a Jarek Homola a zde také byli prohlášeni čestnými členy SlK. Prozradím na ně, že oba jsou to Žďaňari a zpívali už na základní škole, kde se jim tehdy věnoval můj třídní prof. Prokop, jinak člen legendárních Moravských učitelů.

BRUNO VOGNIČ

Hodky po tornádu v Moravské Nové Vsi

V neděli 25. 7. 2021 se v Moravské Nové Vsi konaly hodky – zmenšená varianta tradičních podlužáckých hodů. Byly po ničivém červnovém tornádu více než potřeba, aby lidé přišli trochu na jiné myšlenky, odpočinuli si a poveselili se. I když tedy stavební práce neustaly ani během hodků...

S naší novou podlužáckou členkou Adélou Sněhotovou jsme se tam vydaly jako zástupkyně chasy, abychom předaly starostovi místního Slováckého krúžku Květošovi Hřebačkovi, letošním stárkům a představitelce Jihomoravské komunitní nadace Zlatě Maděříčové finanční dar spolu s věnovacím a upomínkovým listem, namalovaným Josefkou Jordánovou. Chtěli jsme tím vyjádřit svou podporu v nelehké době a také sounáležitost mezi chasami a slováckými krúžky. Naše chasa dala dohromady částku 13 000,- Kč, kterou jsme přes

Jihomoravskou komunitní nadaci věnovali Slováckému krúžku MNV právě na pořádání Svatojakubských hodů 2021.

Pro pomoc Moravské Nové Vsi jsme se rozhodli hlavně proto, že jsme měli mít tyto prázdniny možnost trávit tam soustředěně chasy právě u zástupkyně Jihomoravské komunitní nadace Zlaty Maděříčové, která chtěla chasu ubytovat a poskytnout jí veškeré zázemí. Mělo to být i tak trochu na počest zesnulého malíře Jaroslava Blažka, dlouholetého člena našeho Krúžku a blízkého přítele paní Zlaty. Doufáme, že se v příštích letech do Moravské Nové Vsi podíváme a budeme se snažit nadále budovat přátelské vztahy s místním Slováckým krúžkem.

Na hodech jsme byly mile přivítány a pohoštěny. Dle překvapených výrazů, úsměvů a rozhovoru, který jsme vedli se starostou Krúžku a s prvním stárkem, jsme je příjemně „zaskočili“ a myslím, že naše chasa udělala tímto svým počinem místním radost.

KATEŘINA SLÁMOVÁ

Redakční poznámka: Nebyla to samozřejmě jediná podpora postiženým ničivým tornádem. Mnozí z našeho SIK, a nebylo jich málo, poskytli finanční pomoc přímo nebo prostřednictvím v tomto smyslu se angažujících fondů, nadací a obecních úřadů. Podle dostupných informací se obdobně se chovali i naši kamarádi ze SIK v Brně, kteří svůj příspěvek poslali do Moravské Nové Vsi a Hrušek – byli i tací, kteří přiložili ruce k dílu přímo na místě katastrofy.

O mužském sboru Slováckého krúžku v Praze (po delší přestávce 2020–2022)

Vážení krúžkaři
a ostatní čtenáři,
tentokrát vám
podávám po více jak
dvou letech stručnou
informaci o aktivi-
tách mužského sbo-
ru (MS) Slováckého

krúžku v Praze (SKP) v obvyklé struktu-
ře, se změnou podrobností a letos i s tro-
chou naděje.

Co trvá – úvodem. Současný MS
je už více než 15 let součástí SKP (prv-
ní zkouška byla 27. 3. 2007). Scházíme
se ke společnému zpěvu, zejména pro
radost v dobré partě atd. Občas vyjdeme
i na nějaké pódium nebo plac k reprezen-
taci SKP a zejména (snad i) k potěšení
přítomných příznivců moravského folk-
lóru, nebo obecně dobré pohody s pěknou
písničkou. Po těch letech už máme vžitě
zvyklosti a sbor se stal součástí našich
životů.

Kdo tvoří MS. Složení MS se utváře-
lo a utváří vcelku přirozeným způsobem.
Kdo přijde, ten se zařadí, poslechne si
ostatní, ti si poslechnou jeho, až se osmě-
lí. Troufá-li si a zapadne do party, zůstane
a časem se ani nepozná, že byl kdysi nový.
Aktivní zdravé jádro dnes tvoří 16 chlapů
docela velkého věkového (30–90!) i hla-
sového rozsahu. Dalších 7 je v kontaktu,

někteří se jednotlivě zapojují při význam-
ných akcích. Mimo to „prošlo“ sborem
navíc cca 20 v minulosti registrovaných,
někteří jen letmo, mnozí však zanechali
významné stopy. V posledním době nás
posílil jeden nový člen. V minulých pár
letech nás navždy opustili už 3 naši čle-
nové.

Jak pracujeme. V normální době jsou
základem naše zkoušky, tak 2x měsíčně,
spíše však vícekrát, zejména jsme-li před
nějakou akcí s naší aktivní účastí. Vli-
vem covidu v posledních dvou letech naše
zkoušky a všechny aktivity notně proříd-
ly. Pro zajímavost – do dne sepsání této
zprávy se uskutečnilo 390 organizova-
ných zkoušek. Z toho od minulé mé zprávy
pouze 13, většina z nich až letos. Na lep-
ší časy se už (nadějně?) blýská. Zkoušky
od začátku dodnes neúnavně vede, reper-
toár vybírá, učí nás nové písničky a naše
hlasové projevy cizeluje umělecká vedou-
cí Soňa Plzáková. Budiž jí trvalá chvá-
la a dík. Stane se, že si na zkoušce nebo
i jinde si popíváme jen tak pro radost.
To ale neznamená, že ledabyle. To by nás
dnes už ani nebavilo. Nelehké problémy
s krojovým vybavením řešíme operativně,
zatím se jakž takž daří.

Kde jsme se předvedli. Od minulé
zprávy z 13. 6. 2020 se MS jako zúčast-
nil/podílel prakticky jen na křtu CD,

natočeného už v r. 2020. Účast jednotlivců na řídkých akcích našich i cizích nevidujeme. Ostatní nestojí za řeč, příště to doufám bude lepší.

Co nás dvakrát nepotěšilo. Především to byla ta nekonečná pauza vlivem covidu. Po našem skončení ve Slovácké vinárně na Žižkově a úporném hledání se scházíme ve vinárně ARCO v Holešovicích. Moc nám to tam nevyhovuje, zkusíme něco lepšího na Vinohradech. Držme si palce.

Co nás potěšilo. CD je na světě, mnohým už přineslo radost, podíl MS je v něm zřetelný a prý i chválený. Křest po cca dvou letech 8. 6. 2022 při besedě Krúžku sice odhalil nedobry vliv přestávky v našich aktivitách na naše hlasové projevy, samotnému CD to však nemohlo ublížit!

Co nás čeká. Snad se nám podaří zabydlet se v lepším místě zkoušek, trochu se to rýsuje. Září 2022 bude velmi náročné, každý víkend je nějaké vinobraní s naší účastí, k tomu Setkání lidových muzik v Praze. Trochu později pravidelné hody, pak Vánoce, na dohled Moravský ples 2023, atd. Takže se mátoříme jak to jde, pravidelnost v tradičních aktivitách MS i celého Krúžku je víc než žádoucí a snad konečně i nadějná.

Komu dík. Poděkujeme opět všem, co nás podporují, naší muzice, chase, dívčímu sboru, výboru i panu starostovi SKP, členům i dalším příznivcům, co nás občas pochválí. A našim partnerkám a rodinám, že nám to trpí.

JOŽKA ŠENK

Kmenová muzika v čase pandemie

Milí přátelé, jelikož covid nepřeje našim besedám, tak se s Vámi podělím o pár zážitků písemně. Scházíme se od května, kdy bylo povoleno se setkávat o více než dvaceti lidech. Na popud dědy našeho cimbalisty Peti Kabelky jsme zahráli seniorům v Domově důchodců. Překvapil a potěšil nás velký zájem. Sál byl plný a lidé se spontánně přidávali a zpívali s námi.

V červnu jsme zahráli našim krúžkářům v rehabilitačním centru Košík, kde

se paní Šálová a Mirek Ulčar zotavovali ze svých bolestí. 31. 7. 2021 jsme zahráli Karlu Medkovi k jeho 90. narozeninám. Nálada byla úžasná. Věrné kamarádky Boženka a Jarmilka se skvěle staraly o občerstvení. Došli přátelé zpěvci i nezpěvci, všichni se dobře bavili a Karel zpíval jak o dušu do pozdních

večerních hodin. Je to velký bohatýr. Bylo to krásné setkání, na které budu dlouho vzpomínat.

Koncem srpna jsme měli generálku u Sochorů s chasou Krůžku, která se pod novým vedením Kačky Slámové a Petra Hraběte připravovala na vinobraní v Tróji a v Běhovicích. Obě vystoupení byla úspěšná a byli jsme odměněni velkým potleskem zvláště v Tróji, kde byla krásná

atmosféra. V Běhovicích se také zaskvěli naši zpěvci – sólisté, Tonda Houska, Karel Medek a Jožka Šenk. Přišlo je podpořit i pár zpěváků z mužského sboru, ale bohužel v malém obsazení. Škoda.

Situace s covidem se zklidňuje a pomalu se vracíme na naši základnu do Gongu, kde se budeme opět scházet na besedách.

SOŇA PLZÁKOVÁ

Medailonek stárky Moniky Eretové

Milovnice kultury, umění, folkloru, tance, Slovácka, vína, dobré společnosti a zábavy – to je stárka letošních bílovských májových hodů, vystudovaná kunsthistorička a ekonomka, Monika Eretová, chasou též přezdívaná Opíca. Byť rozená pravobřežní Pražačka z Podolí, tak s půlkou kořenů na Dolňácku. Byť vždy studující v Praze, tak píšící o Slovácku. Byť žijící na Smíchově, tak většinu volného času pobývající na Moravě. Byť pracující na Malé Straně, tak podporující jihomoravské památky.

Její cesta k folkloru byla dlouhá, pozvolná a dosti nepřímá. Již během studií na Univerzitě Karlově objevila kouzlo folklorismů. Díky stopování lidového, tradičního a folklorního ve vysokém umění se stala arbitrem moravského umění a moravských umělců na půdě pražských dějin umění. Ne náhodou proto svou diplomovou práci, ale i další pozornost zaměřila na osobnost sochaře Franty Úprky – shodou okolností prvního stárka Slováckého krúžku v Praze a znamenitého zpěváka a tanečníka. Slovácku zůstala věrná i při psaní diplomové práce na Vysoké škole ekonomické v Praze, kdy bádala nad materiály a archiváliemi z Památníku národního písemnictví, jejichž prezentaci formou výstavy tehdy navrhovala. Kultuře Monika zatím zasvětila také svůj pracovní život – nejprve v Památníku národního písemnictví a posledních šest let na postu ministerského rady v Ministerstvu kultury. Díky prvnímu ministerskému působení mohla nejednou služebně zavítat na akce plné folkloru do Strážnice, Starého Města, Zlína či do Vlčnova.

Smyčka se stahovala, a tak Monika došla do onoho bodu, kdy už nemohla dál v roli diváka jen nečinně přihlížet, a na hodinách folklorních tanečních nesměle vyšlapala pod laskavým vedením Magdy Kaprasové a Vaška Píluši své první folklorní krůčky. Přestože tanec včetně sportovního pro ni byl od raného mládí samozřejmou součástí života, na folkloru si zpočátku vylámala zuby, neb většina doposud získaných tanečních znalostí zde neplatila. Ale prala se statečně. Následný přechod do Slováckého krúžku v Praze pro ni byl výzvou a ctí zároveň, nabídnutí postu stárky pak něčím takřka neslýchaným. Nezalekla se však, i když si zprvu celou věc důkladně a dlouze promýšlela, a stárkovi Davidu Blahovi kývla. Stárkovaním nejprve bílovských kateřinských hodů, které nebyly, a nakonec bílovských májových hodů, které konečně klaply, zúročila kdejakou zkušenost z produkce a event. managementu. Krom dřiny si ale Monča uvědomovala skutečný význam toho všeho přesahující dílčí neshody a řešení – kontinuitu tradice a svou roli

v ní. Možnost vynést při této jedinečné příležitosti kroj ze Zlechova, z dědiny jejích předků, byla speciálním momentem celého toho stárkovského kolotoče.

V současné době pracuje Monika na odboru památkové péče, kde se stará o naše památky nejen národního, ale i celosvětového významu. Boj o lidovky a za lidovky je dalším jejím zájmem. Ale protože ví, že folklor se musí také žít, najdete ji často na hodech a zábavách, ať

už se jedná o krúžkařské besedy a jiné pražské folklorní akce, Strážnické, Hornácké, či hody mařacké, zlechovské, staroměstské, kněžpolské, velkobílovické nebo velkopavlovické. A proto byla Moniča ráda, že jedny takové hody mohla taky přichystat, a navázat tak na krúžkařskou tradici a pomoci tím k jejímu udržení. Navíc v Praze, kde je potřeba lidem existenci světa tradic a jeho krásy připomínat.

Stárek David Blaha

Říká se, že nohy mu rostly podle původního Baťovského kopyta... Jak to je doopravdy, to už musí zjistit každý sám.

Tento hoch se narodil ve Zlíně, městě, které z velké části postavil Tomáš Baťa. Už od mala mu vštěpovali ctnosti zlínského zakladatele, ale on si jen hopsal, až se dohopsal do Slováckého krúžku v Praze. Ale to je moc předbíhání.

Jako malý dělal rodičům jenom samé starosti, a tak se mu to rodiče snažili oplatit a dali ho na všechno možné, aby ho zabavili. Bohužel mu atletika ani trumpet a s hudebkou nestačily, a tak se David dostal až ke kytarě a horským kolům, kde se zrodila mimo jiné i jeho láska k přírodě. Rodiče se nestačili divit, že i v chladné

deštivé dny se David po perném školním dni odebral do lesa a dokázal zde trávit celé hodiny. Trénoval zde totiž svoji představitost a vůli k práci, jelikož si s kamarádem vymýšleli a stavěli nové cestičky pro kola. S tím se ruku v ruce trénovalo i analytické myšlení, protože bylo potřeba dělat dobré odhady a zohledňovat odpor a gravitaci pro správné cyklo-létání. Tyto kroky Davida dostaly až do Prahy na fakultu strojní. Zde se velice trápil a strávil zde roky svého života pod napětím, což se stalo osudným. Utrpěl totiž profesní deformaci a začal psychologicky rozebírat konstrukce – tedy řešit jejich napětí a deformace.

Život v Praze měl ale i své světlé stránky. Za temných nocí, kdy sovy nespí, se David odebíral na kytarové džemíky a prohloubil si tak lásku ke kytarě a zpěvu, zejména k živému hraní a improvizaci. Zde potkal mnoho přátel a vystupování

se mu zalíbilo natolik, až se rozhodl hrát v divadle či zakusit sílu improvizace. Po nějaké době ale zjistil další vlastnost, a tou byla radost z učení nových věcí. Tou dobou se v divadle zasekl u svojí pohybové neohrabanosti a řekl si, že není zbylí a musí se naučit do třetice i tančit. Netrvalo dlouho a na Velikonoce u každoročního udržování tradic se David potkal s jednou vesnickou cérkou, která již v té době tančila ve Slováckém krúžku a zlanarila ho

na zkúšky. Tam se s Davidem praly všechny děvčice, ale nakonec Davida naučily i folklórní tanečky.

A tak si David stále hopsá svým životem, zkouší nové výzvy a posouvá své hranice. Nedávno prý říkal, že se chystají nějaké hody a že se na nich bude pořádně juchat, tož prý bude zase veselo a možná aj hody a možná i veselo hody. Toš sa přičte podívat, budú Bílovské.

---

37. a 38. Setkání lidových muzik (2021 a 2022)

Po skončení 36. ročníku Setkání lidových muzik (tehdy naposledy v Městské knihovně na Mariánském náměstí) se Jožka Harčarik rozhodl po mnoha letech ohlásit svému organizačnímu týmu, že dále Setkání muzik pořádat nebude. Přestože přesný důvod jeho rozhodnutí neznám, upřímně jej chápu a přeju mu zasloužený odpočinek v řadách diváctva po mnoha letech ředitelování tohoto tradičního pražského – a mimochodem taky na území Prahy nejstaršího – folklórního festivalu.

Bylo to někdy kolem přelomu roku 2020 a 2021, kdy mi volal Peťa Molčan a dlouze jsme si povídali o tom, že Peťa se svým bráchou, Martinem Molčanem chtějí zachovat tradici Setkání lidových muzik. Hlavně proto, že v posledních

letech s organizací pomáhali a sami byli vidět na podiu jako moderátoři. A protože „po večerech nemám co dělat“, tak jsem kývla. Čtyřlístek organizátorů dotváří ještě Hanka Reimannová, specialistka na IT a propagaci po sítích. Povzpomínali jsme si na všechny naše (prozatím vzhledem k věku spíše menší) zkušenosti s pořádáním čehokoliv, obvolali pár spřátelených muzik a pustili jsme se do toho.

Vůbec **první Setkání** pod taktovkou nového organizačního týmu proběhlo 23. října v pražských Vršovicích. I přes velmi nejistou dobu to byla akce úspěšná. Zázemím nám byla vršovická sokolovna, kde zkouší cimbálové muziky Kyčera a Trnka a zájem ze strany diváků nás mile potěšil – bylo dokonce potřeba přidávat židle. Ze strany účinkujících byla příprava

zřejmě o něco náročnější, neb jsme kvůli možným restrikcím požádali o významné snížení počtu vystupujících na nezbytnou cifru. Na Setkání zahráli v programu odstartovaném v 18 hodin tradiční hosté festivalu: Slovácký krúžek v Praze (CM Martina Sochora s ženským a mužským sborem), cimbálová muzika Kyčera, muzika souboru Gaudeamus a zástupce dětských muzik ze souboru Kytice. Nováčky zastupovala muzika folklorního souboru Šáteček. Na program hned navazovala zábava s muzikami a i ta byla velice úspěšná. Pokud byste si chtěli 37. Setkání lidových muzik připomenout, na YouTube kanálu kameramana Tondy Vrby je celé Setkání k vidění.

38. ročník Setkání lidových muzik se posunul jen o několik desítek metrů dál. V sobotu 24. září jej hostila vršovická kulturní křižovatka Vzlet – bývalé sokolské kino. I letos jsme pro jistotu vyhlásili, aby každý z vystupujících zvažil počet, v němž se dostaví – opět kvůli očekávaným a nevypočitatelným restrikcím

z důvodů další možné vlny pandemie. To byl mimochodem i důvod předsunutého data na září. V programu se od 15 hodin představily muziky Kytice, Gaudeamus, Kyčera, Slovácký krúžek v Praze (CM Martina Sochora se sólisty Karlem Medkem, Tondou Houskou, Jožkou Šenkem a Ondrou Samešem). Na prkna Setkání lidových muzik se vrátili Šarvančci a nováčky zastupovala dudácká muzika Praštěnka. V tomto roce se povedlo navázat na tradici hlavního programu, po němž následuje galakonzert hosta. Hostem byl jubilující 70letý BROLN. Kvůli přestavbě sálu proběhly dvě zábavy s muzikami a bylo to ku prospěchu věci.

Děkujeme všem, kteří se společně s námi podíleli na přípravě obou ročníků a už teď se těšíme na Setkání lidových muzik, už 39. v pořadí, které proběhne v sobotu 21. října a dle aktuálních informací nás opět bude hostit vršovický Vzlet. Těšíme se na společně setkání s vámi!

ANNA JAGOŠOVÁ

Kočárkování

Jak je již dobrým zvykem, vyrazili jsme s nejmenšími krůžkařskými ratolestmi v neděli 13. 9. na společný výlet. Naše akční skupina se nenechala odradit číhajícími koronaviry a vydali jsme se vlakem do klánovických hvozdů. První zastavení mířilo k Jurovi Trapkovi do Úval, kde nás čekalo vlídné přivítání. Zatímco rodiče degustovali výborné vzorky vína, děti se pustily

rychle ubíhala. Bylo důležité vybrat správná místa pro občerstvovací zastávky, abychom doplnili potřebné tekutiny i kalorie. Do Běchovic jsme se vraceli vlakem, který děti milují a jízda tímto dopravním prostředkem (byť krátká), je

pro ně vždy zážitkem.

V Běchovicích děti nejprve vyzkoušely všechny prolézačky, skluzavky a houpačky v nově zrekonstruovaném parku.

Tady naši sestavu rozšířil i nejmladší krůžkařský člen – Matyáš Smetana s maminkou Barčou. Hezký den jsme zakončili u nás doma na zahradě opékáním buřtů, klobásek a dalších dobrot.

Ačkoliv jsme plánovali společné vystoupení dětí na vánoční besedě, realita následujících měsíců byla jiná...

do loupání ořechů a průzkumu zahrady. Jako každý rok jsme si prohlédli Jurův krásný ručně vyřezávaný betlém a jeho řezbářskou dílnu.

Lehce ovíněni (samozřejmě pouze rodiče) jsme se vydali do Klánovického lesa. Počasí bylo krásné, cesta lesem

Ale zase bude líp. Těšíme se opět na příští rok a zveme i další krůžkaře, kteří se k nám chtějí se svými dětmi, či vnučaty přidat – vždy v neděli po Trojském vinobraní.

MIRKA SOCHOROVÁ

Draní péří

Z našich dědin sa pomáli ztrácá zas jedna tradiční práca – draní péří.

Každá rodina měla hospodářství, všechno si na dědině lidé dokázali vypěstovat. Hospodyně byly doma a staraly sa o děcka a dobytek. Na dvoře bylo hejno husí, kačen a slépek. Zvláště ceněné byly husy. Né enom pro sváteční pečení husinu, ale hlavně kvůli péří do duchen. Šak sa nevěsty chválily kolik perin dostanú do novej domácnosti. Ale než péří skončilo v duchnách, dalo to prácu. Nic nebylo enom tak. Husy měly na starosti děcka. Hónily ich na pastvu a do struhy, aby sa opraly a měly pěkné péří. S husama sme sa natrápili. Šak sem sa aj zaříkala, že s tych potvor nechcu ani kúsek husiny – teda než zavoňala z trúby. A to ešte nebylo našemu trápení konec. Nevím, esli naši stařenka negdy čuli o téj hospodyně, co pro pérko skákala přes plot, ale jak husy dorůstaly, začaly ztrácát péří, a my sme měly nakázané šecky pérka vybírat. To teda byla otravná práca, a nebyli sme sami, lebo jednú sem našla papírek s hříchama nachystanýma ke zpovědi, a tam sa šklébil aj jeden „ťažký“ hřích: „oškubala sem na řešici hus“ (řešica bylo obecní pastvisko). No teda, to mňa nenapadlo. Ale chytit cizí hus, to by nebylo enom tak, lebo dostat husím křídlem, to je jak dyž

kopne kúň. Tož sem to rači zavrhlá a dál vybírala pérka z plota a z chlévka. Nekeřé hospodyně husy podškubaly – opatrně im vytrhaly vrchní péří. Husy vypadaly jako holokrčky, ale časem im péří dorostlo.

Husy sa potom vykrmovaly. U nás turkyňú namočenú v osolenej vodě a omastěnej sádlem. Moselo sa krmit opatrně, aby sa turkyň nedostala do špatnej dirky a hus sa nezačala dusit. Aj to sa občas stalo, a tak zatým, co mamka nadávala, my sme sa těšili na nečekanú husinu, lebo ináč sa první hus pékla až na hody. Dyž sa husy zedly, ostálo péří na draní. Konce křidel sa nechály na perútky na ometání pavučin a vymetání sazí ze šporhelta. Z věčích per sa naplětly mašlovačky na potírání buchet.

Ostatní péří sa dralo. Moja noční mūra. Lebo stařenka čekali, až budeme mět zimní prázdniny a tak zatym, co děcka létaly po venku a jezdily na sáňkách – tenkrát padal snih aj u nás, my sme draly péří – přes deň, abychom na to lepší viděly. Ešče, že večer došly susedky a pomohly drat, lebo sa dralo několik dní. Potem sme im to zas oplácaly. Dyž sme začaly chodit na dračky ke kamarádkám, už to bylo veselejší. Tetky napěkly buchty, uvařilo sa kafé lebo čaj (s rumem), došli aj chlapci. Jacísi písmáci tvrdili, že na dračkách

sa vykládaly pohádky a pověsti, zpívalo sa. Myslím, že oni nikdy na dračkách nebyli. Zpívat sa nedalo, stejně jako nebo dyby někdo nedaj bože kýchl, tož by péří létalo po celěj izbě. Pohádky? Ani náhodú. Baby, co sa tam zéšly, zemlely celú dědinu. Běda tomu, kdo sa im dostal do huby. Pes by od něho kúrku nevzál. Ani my mladí sme neostáli pozadu a vymýšľali sme všelijaké ledačiny.

Jak sa dere: do hrsti sa vzalo z hromady na stola nezedrané péří. Pérko sa vzalo za vršek a druhú rukú sa strhlo – zedralo péří z oboch stran – ostálo holé brčko.

Brčka, co zbyly po draní, sa nasypaly na cestičku od domu chlapca k dívce, co si mysleli, že o nich nigdo neví, že spolem chodá. Tajně – to slovo v našej dědině snád ani není, dyž tam každý vidí temu druhému až do talěrka, tož jaké tajně. Brčka sa

polěly vodú, do rána to zmzlo a ráno sa smíla celá dědina. Lebo sme lidom zalepili okna černým papírem, a oni spali dokád' ich řevem nezбудil hladný dobytek. Jednú sa chlapcom podařilo rozebrat žebřiňák a složít ho na střeše za komínem. Enom jednú sa to jaksi nepovědlo. Jednému sedlákovi nabarvili chlapci v maštali hnědák na bílo nějakým vápnem. Ale dyž šimla rozzuřený sedlák chcel umyt, začal kuň línat, měl kožu samý olysalý flek. To teda začalo být vážné. Chlapci sa moseli přiznat a nosili sedlákovi sádlo na ty odřeni-ny, aby sa kuň uzdravil.

Tož to bývaly dračky, o kterých už naše děcka ani neučujú. A nevěsty dostanú do výbavy pokrývky s mikrovlákmem.

V bojanovském nářečí vzpomínala

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

OPUSTILI NÁS

Pár slov o JUDr. Aloisovi Drhlíkovi

Narodil se roku 1929 ve Vyškově, ale od svého druhého roku žil v Kyjově (Boršově) a tam také navštěvoval základní školu a poté gymnázium. Po odchodu do Prahy absolvoval studia na VŠ politických a hospodářských věd a pak pracoval na diplomatických misích ve Švédsku a v Kanadě. Po roce 1968 byl z MZV "odejit" a uchytil se

jako podnikový právník. Hned po revoluci 1989 se vrátil do diplomatických služeb a v prvním prezidentském období V. Havla byl ředitelem jeho diplomatického protokolu. S abdikací V. Havla před rozdělením republiky odešel do důchodu, ale ještě pak vyučoval na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE mezinárodní právo a diplomatický protokol.

Do Slováckého krúžku v Praze chodil pravidelně na všechny akce, a kromě toho se scházel se svými kyjovskými (v Praze usedlými) kamarády na rodinných sešlostech a oslavách, aby si mohl zazpívat své oblíbené slovácké písničky. Také pravidelně zajížděl do Kyjova, buď na srazy s gymnaziálními spolužáky, nebo si zazpívat se sborem z Boršova.

Posledních 12 let života prožil v Dobřichovicích, kde mu dělala radost práce na zahradě a procházky u Berounky. Bohužel přišel úraz, následně nemocnice. A i když ze začátku bojoval a vypadalo to nadějně, došly mu síly a zemřel ve spánku 23. října 2021 ve věku 92 let.

IVANA POPLSTEINOVA (vdova)

Redakční poznámka: A. Drhlík byl dlouholetým platným členem Mužského sboru. Naposledy jsme se s ním setkali v Dobřichovicích při oslavě jeho devadesátin, které trefně popsal Jožka Šenk: „Poseděli jsme na zahradě ve stínu, bylo něco na zub, přitom pár pohárků bílého a už tu byla i písnička. Lojza, plný dobré pohody, ruka hore, mnohou sám začal. A že těch kyjovských něco znal! Zpíval jak za mlada. A tak nám i zůstal a zůstane v paměti. Čest jeho památce.

Vzpomínky na Pavla Fialu a Josefa Somra

V poslední době nás opustila řada dlouholetých krúžkařů, mezi nimi i pánové Pavel Fiala a Josef Somr.

Oba s dlouholetým vztahem k pražskému Slováckému krúžku, byť rozličným způsobem. Připomeňme si oba několika osobními vzpomínkami.

S **Ing. PAVLEM FIALOU** jsme se rozloučili ve čtvrtek 15. 4. 2021 v krematoriu Motol. V Krúžku působil v různých rolích řadu desetiletí. Byla to osobnost dosti svérázná. Sice křtěný Vltavou, nicméně zarytý folklorista s vlastními názory jak se „to“ má

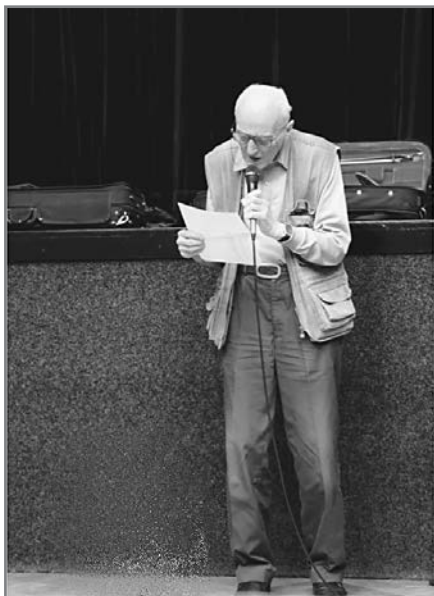
dělat, které ne vždy byly zcela akceptovány. Jeho první zaměření směřovalo na Hornácko, a to především díky tehdejšímu našemu primáši, sběrateli písní a výbornému zpěvákovi Jurovi Hudečkovi z velického rodu Hudečků.

S Pavlem jsem se poprvé potkal

na podzim roku 1969 po mém příchodu do Krůžku. Tehdejší situace nebyla příliš růžová. Na besedy chodilo málo lidí, muzika se občas ani nesešla, chasy bylo málo. Nicméně cvičilo se a Pavel vedl nácviky. Živě si pamatuji na ten můj první. Před velkým zrcadlem Pavel s rozevřenou knížkou, nás pár jedinců v očekávání co bude. A bylo... V úvodním slovu nás informoval, že verbuňk sice netančí, ale že ho nás naučí. K tomu si pořídil tu knížku o verbuňku. První hodina byla věnována tomu, jak má být ruka hore a pod jakým úhlem má být ohnutý ukazováček...

Takový byl Pavel. Dostal úkol vést chasu, tak se do toho s vervou pustil. Myslel to dobře, byl vskutku obětavý. Pro Krůžek udělal za ty roky i jako člen výboru velký kus práce, jen ta spousta Moravských plesů, kde byl jeden z hlavních pořadatelů na vstupu. Nelze zapomenout také na to, že byl i výborným zpěvákem hornáckých písní. V nově se utvořivší chase v sedmdesátých letech si našel ženu – oženil se se svou tanečnicí. Krůžek pak byl pro něj po nějakou dobu na vedlejší koleji a když se po čase vrátil, tak jsme si ho dobírali, že ztratil vlasy i hlas. Samozřejmě ne úplně, ještě dlouhá léta byl členem mužského sboru.

K Pavlovi se váže spousta historek od jeho „revolučního“ vynálezu nového lyžařského vázání, který se mu nepodařilo přes jeho usilovnou snahu prosadit až po takřka úsměvný konflikt se zákonem, kdy se šel mstít zloději, který ho na ulici okradl a policie ho nenašla.

Pavel tak dlouho chodil po ulicích, až si ho našel – pak Krůžek psal na žádost jeho advokáta příslušným orgánům oficiální dopis, že „pan Fiala je člověk bezúhonný a Krůžek za něho dává společenskou záruku.“

Řadu let se Pavel věnovat studiu dialektů, svůj zájem rozšířil i na Slovensko. Bylo mu s touto tematikou otiskáno také několik článků. V posledních letech jsme ho v Krůžku znali jako pravidelného informátora o folklorních akcích nejen v Praze.

Tak tolik o Pavlovi i z trochu jiné stránky než té oficiální. Závěrem je třeba hlasitě říci, že Ing. Pavel Fiala byl krůžkařem tělem i duší. Krůžek pro něho znamenal hodně a on pro Krůžek vykonával za ta dlouhá léta moc a moc dobřého.

A takto na něj vzpomínejme!

S nezapomenutelným hercem a mimořádně skromným člověkem panem **JOSEFEM SOMREM**, rodákem z Vracova, jsme se rozloučili ve středu 26. 10. 2022 ve velké obřadní síni strašnického krematoria. O jeho hereckém i soukromém životě bylo toho sdělovacími prostředky popsáno dost, dovolím si tedy připomenout několika osobními vzpomínkami jeho vazbu na Slovácký krúžek v Praze.

První osobní setkání jako s hercem byla v letech 1980 až 83, kdy krúžkaři účinkovali v činohře ND v Tylově divadle ve hře bří Mrštíků Maryša. Josef Somr tam měl roli Vávry. Byla to skvostná společnost – muzika Slávka Volavého, herečtí bardi M. Růžek, J. Vala, J. Březinová, E. Jakoubková atd. Francek Jura Štěpnička. Tam došlo k prvním nesmělým kontaktům, ať za oponou při čekání na výstup nebo po představení v přilehlém divadelním klubu (tady bývalo hodně veselo). Že je Jožka, tak mu říkali krajané, věren svému kraji bohatému na víno, to dával často najevo. Tenkrát mu zdraví ještě sloužilo. Pamatuju, jak jednou kolem Velikonoc nastal v divadle poprask. Za chvíli se mělo hrát a nebyl Vávra. Oba představitelé Jožka a Jiří Vala nebyli k zastížení. Jak se zjistilo, už slavili, a to notně. Pak jednoho z nich přivezli a dali ho trochu dohromady. Jožka to nebyl.

Stejně tak jsme Jožku mohli potkávat na Moravském plese. Hodně přispěl k prestiži plesu zejména začátkem devadesátých let, kdy jsme ples znovu vzkřísili. Rád se i se svou hereckou kolegyní a dlouholetou partnerkou

Zuzanou Šavrdovou účastnil, aktivně vystupoval nejen při slavnostním zahájení, ale i při následné zábavě. Mám ho před očima, jak před cca třiceti lety horlivě verbuje před muzikou Martina Hrbáce. A tak tomu bylo i v letech následujících.

Později, po přestálých zdravotních problémech, opět plesy navštěvoval, už spíše jako divák. Ovšem pokud vstal od stolu, už ho zpátky nechtěli pustit. To bylo samé focení, každý chtěl s ním mít fotku, až mě ho bylo někdy líto. Jistě mu to muselo být až nepříjemné. Vždy byl ale ochotný, usměvavý, prostě hodný a skromný člověk. Když se mně někdy zdálo, že je toho moc a chtěl jsem ho odvést, tak jenom mávl rukou a řekl „nechte to tak, když je to potěší, mě neubude“.

Svůj vztah ke Krúžku vyjádřil jednoznačně při oslavě jeho 75. narozenin. Jak nám při zvaní na oslavu řekl, žádné své výročí už dlouho neslaví, ale do Krúžku přijde. A přišel.

Takový byl Jožka Somr, krajan z Vracova

MIROSLAV ŘÍHA

Vzpomínka na Libušku Janečkovou

Sedmého ledna 2021 nás zastihla smutná zpráva. V nedožitých devadesáti letech, po krátké těžké nemoci zemřela Libuška Janečková. Zprávu jsme se paradoxně dozvěděli z Tokia od našeho japonského přítele Hita. Libuška s ním udržovala pravidelný kontakt a mailem ho pravidelně informovala o dění v našem SIK. Vnučka, která toto jejich spojení objevila v jejím počítači poslala smutnou zprávu do Tokia a Hito nám dal vědět do Prahy, co se stalo.

Libuška pocházela z Uherského Hradiště, kam až do poslední chvíle dojížděla k dceři. V mládí tančila v souboru Hradišťan – na toto období velmi ráda vzpomínala, vždyť také s ním procestovala kus světa. Z tohoto období si udržovala přátelství s „Pondělníky“ – starými členy Hradišťanu. Moc lítovala, že nemohla kvůli kovidu jít na pohřeb 106. letému primáši panu Haladovi.

Vztah k folkloru ji neopustil ani po příchodu do Prahy. Našla cestu

do našeho SIK. Do Krúžku chodila celá léta až do tohoto konce, kdy nám to koronavirus zatrhlo. Nenápadná Libuška ochotně pomáhala při akcích, hlavně v pokladně při hodech nebo koštech.

Moc ráda zpívala, když jsme se sešly na kafičku, nebo když se v Praze objevil Hito. To bylo vždy její zásluhou veselého setkání. Byli jsme na její pozvání v Hradišti na slavnostech vína. Mimo úžasný program slavností nás seznámila s historií města, ukázala nám paměťihodnosti a ještě v noci s námi šla do mantických sklepů, kde pokračovaly slavnosti pro ty vytrvalé. A to v těch 90ti letech, kdy se její vrstevníci dobehají tak akorát k doktorovi a do lékárny.

Libuško, budeš nám chybět. Budeme na Tebe moc vzpomínat!

Ať je Ti země lehká!

Vzpomínala

JOSEFKA JORDÁNOVÁ

Svatba Borovanovi

kaple Libeňského záměčku 26. 8. 2022

Dne 26. 8. 2022 se v kapli Libeňského záměčku konala svatba Kateřiny Slámové a Michala Borovana. Michal je takový ten mladý zarostlý pán, co dělá technickou podporu rodině Slámových a občas i Krůžku. Pokud zrovna nepříjde na hody v husarské uniformě, tak je poměrně nenápadný a netropí hlouposti.

Na svatbě probíhalo vše, jak se patří, a to i po folklorní stránce, protože snoubence oddávala houslistka a zastupitelka MČ Prahy 8 Dana Blahunková. Ženichovi byla hned po obřadu před kaplí

ustřižena pérka na klobouku, aby věděl, zač je toho loket. Chasa novomanželům krásně zazpívala. Připilo se slivovicí, pojedly se koláčky a už se běželo na svatební

tramvaj, která svatebčany dovezla na pozdní oběd. No a pak se až do noci hodovalo a hrálo, zpívalo a tančilo. Prvním tancem novomanželů byl dost neplánovaně čardáš a později i horňácká sedlácká před naší muzikou Martina Sochora. Děvčata z chasy nevěstu začepila a spolu si zazpívaly. Novomanželé by chtěli všem poděkovat za dárky a milá slova.

To je tak ve stručnosti vše, co by se mohlo publikovat.

Svědčce události se nepředstavila – událost však zaznamenala.

Svatba Alči Machajdíkové

Klentnice, 9. 9. 2022

*Co ně reknú mamina, že já lubím Jarina, nic, nic, nic.
Ja, co by ňa rekli, šak je Jarek pekny, nic, nic, nic.*

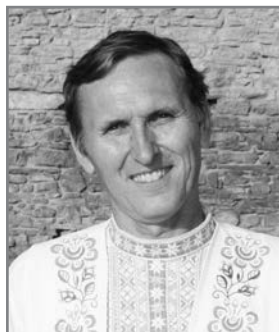
Život v bratislavskom krúžku do septembra 2022

Rok 2022 sme v našom krúžku začali rovnako ako sme skončili ten predchádzajúci: bez stretnutí pri muzike a poslednými rozlúčkami s viacerými zaslúžilými krúžkarmi. Dvoma spoločnými stretnutiami rozšíreného výboru v marci ešte v čase bezpečnostných

protikovidových opatrení sme postupne začínali obnovovať naše aktivity, ktoré boli zamerané na prípravu vystúpení na 100. výročí založenia nášho krúžku.

Našou prvou verejnou akciou bolo tradičné vystúpenie 29. marca pre Klub občanů Českej republiky v Bratislave v spoločenskej miestnosti ZK OZŽ Valčík na Podkolibskej ulici.

Pravidelné krúžky pri muzike pre všetkých na Podkolibskej sme obnovili po dvoch rokoch 5. apríla a do prázdninovej prestávky sme sa stretli ešte 10. mája a 14. júna. Muzikanti, tanečníci a speváci začali od apríla s nácvikmi troch blokov programu k výročiu, ktorý pripravil Peťo Fajkus. Definitívnu podobu programu sme doladili na sústreďení v Skalici vo vyčerpávajúcom teple v telocvični Strednej zdravotníckej školy v dňoch 1. – 3. júla. Nácviky sme neprerušili ani v počas prázdnin a priebežne pokračujú každý

utorok v priestoroch Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského (Prír. F UK).

Začiatok septembra bol veľmi náročný pre muziku a vystupujúcich. Okrem stretnutia a voľného spievania všetkých krúžkarov 6. septembra sa uskutočni-

li dve vydarené akcie. 8. septembra osem muzikantov a 25 krojovaných mužov a žien vystúpili na záver konferencie „Geokarto 2022“ Prír. F UK v priestoroch jedálne Fakulty telesnej výchovy a športu UK a v sobotu 10. septembra sa v sále ŠK Lozorno sedem muzikantov a 9 mužov zúčastnilo prehliadky krojovaných speváckych zborov. Prehliadka skončila besedou pri muzike, kde si účinkujúci rozkazovali pesničky. Odchádzali sme preto ako poslední.

Výbor priebežne zabezpečuje prípravu oslavy 100. výročia nášho založenia, ktoré sa bude konať 12. novembra v priestoroch Spoločenského domu v Záhorskej Bystrici. Veríme, že sa stretneme spolu s našimi priateľmi zo Slováckych krúžkov z Brna a Prahy a nezastaví nás opäť nejaká epidémia, či energetická kríza.

VLADO ČULEN
podrichtár

80 let Slováckého souboru Kyjov

Přijměte pozvání na jedinečné vystoupení
Slováckého souboru Kyjov
v doprovodu cimbálových muzik již tento pátek
12.8.2022 od 20:30 na Letním kině v Kyjově.

Na co se můžete těšit:

- Vystoupí několik generací tanečníků, zpěváků a muzikantů.
  - Své umění předvedou vítězové soutěže „O nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku“.
  - Představí se 3 skvělé cimbálové muziky:
CM Jury Petrů, CM Pavla Růžičky, CM Širůch.
- Přehlídka rozličných typů kyjovského kroje a tanečních choreografií.

Režie: Ladik Šimeček

Přijďte se podívat a podpořit místní folklór, těšíme se na Vás!

Tak tato zvali Kyjovjáci na svoje kulaté narozeniny –
zájem byl tak veliký, že si vynutil dotisk vstupenek.

Se Slováckým souborem z Kyjova nás spojuje mnohé. Není to jen společný zájem o folklor. Je to také spousta společných aktivit, vzájemná oboustranná angažovanost a v neposlední řadě i osobní vazby a přátelství. Mnozí Kyjovjáci byli významnými činiteli našeho SIK (A. Kůr, prof. Hlaváč, Kl. Navrátil, I. Kult, H. Šalová, J. Mikulčák, A. Drhlík a mnoho dalších) řada z dříve i dnes aktivních ve Slováckém souboru naším SIK prošla. Kyjovjáci se účastní našich krojovaných plesů, my se s nimi rádi setkáváme a podporujeme je při jejich aktivitách v Praze, a zejména se těšíme jejich umem a kroji v Kyjově na Slováckých rocích, besedách u cimbálu i dalších akcích.

Představovat Slovácký soubor z Kyjova je ošemetné. Které folklorní těleso, nebo uskupení, CM působící v Kyjově a jeho bezprostředním okolí do souboru patří a které ne a proč, ví asi jenom oni sami. Stejně jako kde je mez mezi krúžkem a souborem. Ostatně svědčí o tom i čerstvě vydaná, téměř 75stránková brožura *80 let Slováckého souboru Kyjov 1942–2022*. Přehledně dokumentuje historii souboru, akce i osobnosti. Historická data jsou podána stručně a výstižně. Text ožívují vsuvky v podobě citací z krúžkařských/souborových kronik a kvalitní tematické i ilustrační fotografie. Různě mezi řádky jsou i odkazy na spolupráci s naším SIK. Potěší například obsáhlá vzpomínka Jury Petru s podtitulem *V Praze je blaze* na vánoční

vystoupení v roce 2014 na Staroměstském náměstí s následným posezením v Kolowratském paláci iniciovaným Soňou Plzákovou. Výmluvná je pasáž *Fakta v heslech* seznamující mimo jiné s desítkami jmen těch, kteří toto společenství provedli časem až do dneška. Pro mě bylo objevené například zjištění, že vedoucím nácviků tanců byl v letech 1942–1952 náš legendární primáš Kliment Navrátil. Zajímavé počtení skýtá část Jednotlivá vyznání a přání, ze kterých se mě vryly pod kůži věty: „*Kyjovjáci sú tvrdý palice, hrdý aj na to, co neumijú. A já vás mám rád.*“ Autorem je Ladik Šimeček – „*bývalý člen Slováckého souboru a krúžkař už nafurt.*“ Už sama skutečnost, že se tato slova mohla dostat do tohoto prestižního materiálu svědčí o tom, že Slovácký soubor z Kyjova je natolik sebevědomý, (možná, že i sebekritický) že i tato slova unese. Těšme se z toho, že odpovědným redaktorem publikace, zároveň i současným jednatelem a organizačním vedoucím Souboru je Jakub Švorba, který prošel naším SIK – v roce 2018 dokonce stárkoval.

Kyjov, hrdost na svoje tradice a původ – folklor – neoddělitelné pojmy. Jsou za tím vším nadšení, schopní a pracovití – ať už kyjovští krúžkaři nebo souboráci, v každém případě nadšenci i kamarádi.

Přátelé Kyjovjáci, pokračujte tak dál. Rádi se s Vámi setkáváme a věřím, že i vždy setkávat budem.

BRUNO VOGNIČ

ODKAZY NA INTERNETOVÉ STRÁNKY A KNIHY

s informacemi o folkloru a lidové kultuře

---

www.kruzekskp.cz	oficiální web Slováckého krúžku v Praze
www.kruzek.cz	rozcestník na weby slováckých krúžků v Praze a Brně
www.nulk.cz	oficiální web Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici
www.slovackodnes.cz	průvodce Slováckem Radka Bartoníčka
www.vmp.cz	Valašské muzeum v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm
www.lidovakultura.cz	internetové stránky věnované identifikaci, dokumentaci, uchování, šíření a prezentaci lidové kultury v České republice; provozuje Národní ústav lidové kultury ve Strážnici
www.cioff.cz	internetové stránky české národní sekce CIOFF
www.folklorweb.cz	kalendář akcí, festivaly, koncerty, jarmarky, hody, vystoupení, katalogy, národopisné soubory, tanec, lidová hudba, cimbálové muziky, hudební skupiny, tradice
www.folklornet.com	kalendář folklorních akcí, novinky, lidová řemesla, muzikanti, muziky, soubory, folklorní burza, aj.
www.folklornet.cz	internetový portál Sdružení přátel folkloru v Brně
www.hornacko.net	kalendář místních akcí, odkazy a informace o regionu
www.slovacko.cz	průvodce regionem
www.kudyznudy.cz	jeden z největších portálů k vyhledávání akcí, včetně folklorních a z oblasti lidové kultury
www.wineofczechrepublic.cz	oficiální prezentace moravských a českých vín
www.albertknihy.cz	Nakladatelství Albert, produkuje kvalitní knihy s folkloristickou tematikou. telefon: 721 006 248, 602 953 418
FaceBook – užitečné odkazy	Slovácký krúžek v Praze Slovácký krúžek v Brně Slovácký krúžek a Skaličané v Bratislavě Slovácko v Praze (odkazy na zajímavé folklorní akce v Praze i na Slovácku) Folklor v Praze (odkazy na zajímavé folklorní akce v Praze)

Slovácký krúžek a Skaličané v Bratislavě

Beseda 8. 9. 2021

OBSAH

- str. 1 Slovo starosty
2 Redakční poznámka

Z našich aktivit

- 4 Akce SIK v Praze 2020 – 2023
5 Plánované akce SIK
6 Činnost výboru 2020 – 2022
7 Besedy SIK 2020 – 2022
8 Trojské vinobraní 2020
9 Stárkování za kovidu
11 Letní soustředění chasy 2020
13 Bílovské májové hody 2022
15 Folklorní festival Krásná Lípa
16 Trojské vinobraní 2022
18 Slavnosti vína v Běhovicích 2022

Napsali nám

- 20 Strážnické a Horňácké
22 Setkání SIK 2021
23 Hodky po tornádu
25 O mužském sboru
26 Kmenová muzika v čase pandemie
28 Medailonek stárky Moniky Eretové

- 29 Stárek David Blaha
30 Setkání lidových muzik
32 Kočárkování

Po našem

- 33 Draní přetí

Společenská rubrika

OPUSTILI NÁS

- 35 Pár slov o A. Drhlíkovi
36 Vzpomínky na Pavla Fialu
a Josefa Somra
39 Vzpomínka na Libušku Janečkovou

SVATBY VE SIK

- 40 Svatba Borovanovi
41 Svatba Alči Machajdíkové

Co nového u přátel

- 42 Pozdrav z Bratislavy
43 80 let Slováckého souboru Kyjov
45 Odkazy
47 Obsah

Pavel Stojaspal – mladší stárek hodů v Dolním Němčí 30. 4. 2022

Vědomost

Vydává SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

Nad Akcizem 1032/1, 18200 Praha 8

jako svůj neperiodický zpravodaj vycházející zpravidla 2x ročně

Redakční rada: Anička Jagošová, Bruno Vognič

Grafická úprava a tisk: Karel Chovanec / ESKIRA s.r.o.

Príspevky el. poštou na adresu vognic.bruno@seznam.cz,

rukopisy na adresu odpovědného redaktora

Fotografie poskytli: O. Sameš, B. Vognič, R. Panáček, M. Holík, Photon, autoři článků, archiv Eskira

Termín uzávěrky Vědomosti č. 63 30. 4. 2023

Za správnost a věcnost údajů uvedených v příspěvcích
odpovídají jejich autoři.

Názory obsažené v příspěvcích nemusí vyjadřovat stanoviska redakce.

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE, z.s.

www.kruzekskp.cz

Starosta: Petr Smetana, Nad Akcizem 1032/1, 180 00 Praha

ISSN 2571-1148

Vinobraní v Tróji rok ▲ 2020 ▼ 2022

▼ ► Slavnosti vína Běchovice

▼ ► *Bílavské májové hody*

◀ ▼ *Festival Krásná Lípa*

▲ Předání daru chasy postiženým tornádem

▼ Setkání SIK 2021 Brno

Svatby ve SIK

*Co ně reknú mamina, že já lubím Jarina, nic, nic, nic.
Ja, co by ňa rekli, šak je Jarek peknyj, nic, nic, nic.*

▲ Klentnice A. Machajdíkuvá, 9. 9. 2022

▼ Svatba Borovanovi

